

Každé město má vlastní místní dějiny, které jsou určující nejenom pro jeho architekturu, ale i rozvoj. Existují nejenom dějiny města, ale i dějiny intelektuálního vývoje obyvatel. Velice často slyšíme s hrdostí pronést: „Ten člověk pochází od nás.“

Je to oprávněná pýcha, protože pokud jde o člověka intelektuálně či manuálně výjimečného, je příkladem pro okolí, proslavuje své rodiště.

Začneme-li pátrat po historii školství v Újezdě u Brna, zjistíme, že začíná v roce 1785, ze kterého pocházejí nejstarší zprávy o „stavění nové školy“. Bohužel zprávy o škole „staré“, která předtím bezesporu v Újezdě fungovala, nejsou. Škola z roku 1785 lehla popelem při požáru Újezda v roce 1794, a proto bylo nutné zřídit ji znovu, a to pro čtyři obce: Újezd, Rychmanov, Šternov a Začan (dnešní Žatčany). Odtud chodily děti do újezdské školy až do roku 1799, kdy naopak újezdský učitel začal docházet do Žatčan, „aby po chalupách vyučoval tamější děti“. Újezdští se nakonec v roce 1862 rozhodli pro stavbu jednopatrové školní budovy (tzv. „Stará škola“), ve které vznikly 3 učebny a byt. Vzhledem k velmi rychlému vývoji městečka a nárůstu počtu dětí přestala budova stačit, a proto bylo nutné upravit pomocné učebny v soukromých domech (ve Šternově v bývalé sýpce ve dvoře, v budově hostince u p. Laštůvky). V roce 1909 byla nakonec po mnoha peripetiích a překonání řady překážek nákladem 120.000 zl. vystavěna nová budova s 8 učebnami (na ul. Školní), jejíž 100. výročí si v letošním roce připomínáme.

Současná budova školy se skládá ze 4 staveb. První, nejstarší, původně pozdně secesní, je zdobena nádherným portálem. Historická část této budovy nese stopu první republiky, národní sebereflexe. V přízemí je busta mimořádné osobnosti – biskupa Jednoty bratrské Jana Amose Komenského (1592 – 1670). Druhá budova byla přistavěna původně pro měšťanskou školu v roce 1930. V 90. letech pak byla zbudována přístavba s novými třídami, šatnami a školní jídelnou se zázemím. Nejnovější součástí je tělocvična Ing. Arch. Martina Habiny a výtvarná třída, které byly velice umně propojeny moderním funkcionalistickým vstupem s ostatními částmi školy.

Na nádvoří školy, upraveném zámkovou dlažbou, zelení a s malým hřištěm, nalezneme vnitřní pavilon s novou třídou mimoškolní zájmové výuky. Krom toho je součástí vnitřního areálu školy i běžecká dráha, doskočiště a 2 tenisové kurty, které se staly po svém vzniku předmětem diskuse, protože v původním záměru měly být tyto kurty polyfunkčními hřišti. K velkému překvapení se tak nestalo. Nejnovějším a zároveň nejoblíbenějším objektem nádvoří je tenisový klub s vtipem nazvaný „Klub odložených mužů“.

Když jsem se postavila před tuto školu, položila jsem si otázky: Jak velký vliv měla na rozvoj tohoto města? Kolik osobností z ní vyšlo? Jací učitelé tudy procházeli? Kolik krásy, ale i osobního smutku, kolik moudrosti, avšak i malých křivd zde prošlo dějinami? Kolik strachu či radosti přinesla vysvědčení? Kolika malých lumpámiček byly její stěny svědkem? Jak ráda bych se vrátila do krás školních let! Proběhnout se po chodbě s radostí i šibalstvím, zda mě nesleduje přísný pohled učitele, který má historicky dozor nad tichem, večer až posvátným.

Rozvoj školy ovlivňují učitelé, ředitelé a jejich zástupci. Nezanedbatelný význam však má i zřizovatel, který může rozpočtem ovlivnit nejenom úroveň vlastní nemovitosti, ale i technickou vybavenost počínaje sborovou a konče posledním kabinetem. Újezdská škola, jak ji dnes známe, prošla velkými přestavbami. Má novou fasádu, nová okna, novou tělocvičnu i střechu. Dá se říct, že zřizovatel se o toto zařízení stará.

Nesmíme také zapomenout na žáky jako významné spoluaktéry při formování školy. Jsou různí, někdy přijímají informace s potěšením, jindy z donucení. Jasně o tom svědčí pětistupňová škála známek. Kolik smutku bylo zaviněno leností, nepochopením nebo i nespravedlností některých učitelů. Zůstává však zkušenost, že většinou učitelé bývají laskaví, moudří, velkorysí lidé. Po sto letech chci v tichosti s vděčností a láskou za všechny říct: „Děkuji. Děkuji, že jste vydrželi, že jste neopustili krásné povolání bez velkého společenského ocenění, že jste přijali všechny děti, hodné i zlobivé, že jste se trápili a mnohdy v duchu prosili, aby vám někdo od tohoto těžkého údelu pomohl. Děkuji, že jste vydrželi i přesto, že rodiče mnohdy nepochopili, co jste chtěli říct, a místo toho, aby popohnali své dítě k větší pli, hledali chybu u vás. Za to nám promiňte.“

*Mgr. Petra Bartáčková
autorka sborníku*

Sto let školy – je to moc či málo? Školství je dar. Vytváří hodnoty, které člověka určují, dávají mu prostor a navíc ho osvobozují. Znalost nabytá v mládí je znalost přetrvávající. To mi dosvědčí ti, kteří již zapomínají, protože vědí, že věci, které jsme se v mládí naučili, si pamatujeme. Byly nám sděleny s láskou jednotlivými učiteli, a i proto se nám tak vryly do paměti. Svoji školu si má člověk hýčkat. Je to jeho dětství, bezstarostnost, svoboda. Jako dítě jsem se těšil, až opustím lavice školy. Stalo se a najednou mi něco chybělo. Chybělo mi svátostné prostředí, kde se páni učitelé a paní učitelky starali, aby z nás něco bylo. Mnohdy rozlíčení hněvem nad naší netečností. Jak často o nás platil výrok:

„Marnost nad marnost, vše jest marnost.“ Nevzdali to. Znovu se ve výuce vraceli, aby nám vytěsňali prázdnoty ve vědění. My jsme odolávali a nechápali, že z nás něco chtějí mít. Nejpřísnější učitelé nám dnes po letech vyvstávají v myslí a mnohé tehdy složité události našeho života jsou k pouhému pousmání.

Jednou jsem šel na setkání mých spolužáků po 20 letech. Začali jsme vzpomínat, a tak nějak jsme zjistili, že ty mladé krásné spolužačky zmizely v dnes již ustarané maminky svých vlastních školních dětí.

Je tomu více než 40 let, co jsem opustil základní školu. Dnes jsem se do jedné vrátil trochu jinak – jako starosta. A tak mohu jako zástupce zřizovatele odevzdávat zpět v jiné podobě to, co jsem kdysi ze školy přijal. Mohu za nás, za ty, kteří zodpovídají, slíbit, že uděláme všechno, co půjde, aby prostředí školy, ale i vybavení bylo na alespoň takové úrovni, která by zaručovala, že našim dětem se dostává všeho, co má, všeho, nač stačíme.

V tiché modlitbě mohu říct, necht' Bůh žehná této škole, necht' žehná dětem, ale i rodinám.

Váš starosta

SLOVO ŘEDITELKY

Krásné jubileum

Každé jubileum rovná se zastavení a ohlédnutí na ten kus cesty, který máme za sebou. Patřím k těm, kteří stojí na úplném konci této stoleté cesty.

Rozhodnutí jít do výběrového řízení na funkci ředitelky základní školy pro mě nebylo jednoduché a naštěstí až v den konkurzu jsem zjistila počet uchazečů a jeho genderové složení. Ředitelkou školy jsem byla jmenována tehdejším Obecním úřadem v Újezdě u Brna v srpnu 2005. Přes všechny složitosti v oblasti školství mě tato práce naplňuje a stále baví.

Pan starosta ThDr. Jan Hradil, Th.D. mé pravidelné návštěvy radnice velmi brzy odhalil. Přijímá mě slovy: „Dobrý den, paní ředitelko, jenom připomínám, že škola má svůj rozpočet a dnes ze mě nic navíc nevyrazíte.“ Za čtyři roky mého působení na této škole jsme otevřeli pět nových odborných učeben, další tři vybavili výškově stavitelným nábytkem, školní jídelna má novou podlahu a obklady, průběžně modernizujeme vybavení školní kuchyně, školní dvůr je vydlážděn a zakládáme tu bylinkovou zahrádku,

počítačová síť je rozvedena po celé budově, již tři roky je v provozu učebna s interaktivní tabulí. . . a já bych v tomto výčtu mohla pokračovat dále. Je toho za několik milionů. Pane starosto, děkuji Vám za všechny holky a kluky ze základní školy.

Dovolte mi, abych při této příležitosti poděkovala „mému“ pedagogickému sboru, ekonomce školy a vedoucí školní jídel-

Ředitelka školy PaedDr. Jaroslava Olšanská

ny. Když zvednete telefon a slyšíte: „Paní ředitelko, máme dobré reference o vaší škole, hodně informací jsme získali z vašich webových stránek a máme zájem, aby naše dítě splnilo základní vzdělávání na vaší škole,“ máte velmi dobrý pocit a toto hodnocení patří nám všem v Základní škole v Újezdě u Brna.

Co přát základní škole k významnému jubileu? Samozřejmě mnoho dalších let úspěšné existence, stabilní a kvalitní pedagogický sbor a mnoho spokojených žáků a žákyň a jejich rodičů, kteří si na svou „základku“ ve svém životě určitě vzpomenu.

PaedDr. Jaroslava Olšanská

Pracovní porada starosty a paní ředitelky

DO ÚJEZDU SE VŽDYCKY RÁD VRACÍM

Návštěva ministra financí a budoucího hejtmana ve škole

Na jižní Moravě jsou tři místa, která mi zvláště přirostla k srdci. Telnice, kde jsem se narodil a prožil dětství, Slavkov, kde jsem strávil dosavadní většinu svého života, a pak Újezd u Brna, kam jsem jako malé dítě během sedmdesátých let pravidelně jezdil ke své babičce z matčiny strany, Marii Šikulové. Po jejím manželovi, mém dědečkovi Bohuslavu Šikulovi, aktivním újezdském fotbalistovi a dobrovolném hasiči, mne vlastně rodiče pokřtili. Pobyty u babičky patří k těm nejhezčím vzpomínkám, které jsem si z raného dětství odnesl. Hry a dobrodružství na dvoře a velké zahradě jejího domu, babiččina tolerance k mému uličnictví, její

umění vyprávět, ale také umění kuchařské, nebo třeba i pravidelné návštěvy nedělních bohoslužeb v místním katolickém kostele, to byly hezké a krásné dny mého dětství v Újezdě u Brna. Od té doby už ale uplynulo mnoho let. Újezd se mezitím stal městem a mne sem v minulých letech kromě návštěv hrobu mých prarodičů přiváděly hlavně poslanecké povinnosti. Ale vždycky, když přijedu, cítím se tu pořád hodně doma.

Bohuslav Sobotka
ministr financí v letech 2002–2006

Návštěva ministra financí a budoucího hejtmana ve škole za doprovodu starosty města

Na místo vedoucí školní jídelny při ZŠ jsem nastoupila v lednu roku 1991. Za těch 18 roků, co zde pracuji, se toho změnilo tolik, že by to bylo na velmi dlouhý článek. Jak jsem ale brzy po nástupu na nové pracovní místo zjistila, tak funkce vedoucí školní jídelny nespočívá jen v tom, že je třeba zabezpečit potraviny na připravovanou stravu a následně vybrat peníze za tuto stravu, ale také zabezpečit kvalitní kolektiv kuchařek, což si myslím, že naše škola má a vždy měla.

Ovšem co je součástí pracovní náplně vedoucí školní jídelny a co bylo vždy těžké (ale toto slovo by mělo být v uvozovkách), je zabezpečit provoz školní kuchyně po stránce její vybavenosti. Stáří jednotlivých velkokuchyňských spotřebičů v naší školní kuchyni je dvacet roků a pomalu začínají, jak se říká, odcházet. A kde vzít na nové, když v rozpočtu základní školy na toto peníze nejsou?

A tak jak to u nás ve školní jídelně děláme? Dá se říci, že jednoduše. V době, kdy tento článek sestavuji, je leden 2009, tedy začátek roku a zároveň i začátek účetního období. Po odborné prohlídce bylo zjištěno, že je třeba opravit dva elektrické kotle. Odborná firma je schopna opravu provést, ale předběžná finanční kalkulace na opravu je 55 000 Kč. Toto je ale částka, kterou má školní jídelna k dispozici na opravy na celý kalendářní rok. A nyní je teprve leden. Tedy jak dál? Je zde jediná, dá se říci poslední, ale zároveň osvědčená možnost. Pozveme pana starostu na oběd...

A zde bych mohla tento článek ukončit. Snad jen závěrem. Pan starosta přislíbil předložit zastupitelstvu města návrh, že opravu kotlů zaplatí město Újezd u Brna nad rámec rozpočtu pro ZŠ, a tento návrh zastupitelstvo města i schválilo. Dále jsme panu starostovi ukázali nevyhovující vybavení v prostorách odebírání použitého nádobí a na podnět pana starosty si máme na městský úřad podat žádost doloženou finanční kalkulací na nerezové vybavení těchto prostor. Jelikož nám zastupitelstvo města bylo vždy nakloněno, je možné, že až si přijdete v době konání oslavy výročí

Pečeme ve škole koláčky

školy prohlédnout základní školu, budete si moci prohlédnout tento úsek školní kuchyně v novém nerezovém provedení.

Závěrem jen konstatuji, že oběd - masová polévka, vařené vepřové, koprová omáčka a knedlík - ve školní jídelně při základní škole přišel pana starosta tentokrát na takových cca 120 000 Kč. A to si dal pan starosta jen tři knedlíky! Ale byly i dražší obědy ve školní jídelně. Třeba v loňském roce, kdy pan starosta přislíbil novou podlahu do školní jídelny za cca 300 000 Kč.

A nyní vážně. Tímto článkem jsem chtěla ukázat, že provoz školní kuchyně je nákladný a našeho zřizovatele, tedy městský úřad, stojí nemalé finanční prostředky. A všechno toto je směřováno k jedinému. Aby současně se základní školou i školní jídelna poskytovala žákům služby na vysoké úrovni a byli spokojeni jak žáci, tak i jejich rodiče.

*Marie Holubová
vedoucí školního stravování při ZŠ
a dlouholetá zastupitelka města*

Vedoucí kuchyně M. Holubová

Ve školní kuchyni

Školníku, ty, co nás trápíš, stále něco chceš, ale i okřikuješ. Co ty sám, jak ses choval, když jsi školu navštěvoval? Slídíš za námi a my trpíme, protože jsi vyzvědač dospělých. Jsi dospělý, tedy alespoň vzrůstem, ne věkem.

Uvědom si, že my máme rádi nepořádek a ty nám v tom bráníš, bráníš našemu rozletu. Proto tě žádáme, abys k stému výročí udělal závazné sliby, které vymezí tvé řádění. Staneš se jedním z nás.

Toto jsme objevili jako příspěvek. Autor nechce být uveden.

Z DĚJIN – Z KRONIKY OBEČNÉ ŠKOLY

Z kroniky obecné školy

Rok 1908/09

Školní rok započal dnem 1. září 1908 slavnými službami Božími.

Počet tříd zůstal nezměněn.

V tomto školním roce bylo celkem školou povinných dětí 453, a to 226 hochů a 227 dívek.

Na Újezd	připadá	174 hochů	151 dívek
Na Šternov	připadá	23 hochů	34 dívek
Na Rychmanov	připadá	29 hochů	42 dívek
úhrnem tedy		226 hochů	227 dívek

Školu navštěvujících jest:

v I. tř.	32 chlapců	32 dívek	= 64 žáků
v II. tř. I. odd.	30 chlapců	42 dívek	= 72 žáků
v II. tř. II. odd.	36 chlapců	27 dívek	= 63 žáků
v III. tř. I. odd..	35 chlapců	28 dívek	= 63 žáků
v III. tř. II. odd.	30 chlapců	31 dívek	= 61 žáků
ve IV. tř.	53 chlapců	56 dívek	= 109 žáků
úhrnem	216 chlapců	216 dívek	= 432 žáků
Jinou obecnou školu	navštěvuje	7 chlapců	6 dívek
Školu měšťanskou	navštěvuje	1 chlapec	0 dívek
Školu vyšší	navštěvují	2 chlapci	2 dívky
Doma je vyučován		1 chlapec	0 dívek
celkem		11 chlapců	8 dívek

C.k. zemská školní rada ponechala pobočky při II. a III. třídě zdejší školy výnosem svým ze dne 21. září 1908 č. 24.355. Následkem toho zůstaly dosud vyučující síly při zdejší škole nezměněny.

Třídními učители ustanoveni pro třídu I. Růžena Čermáková, pro tř. II. odd. I. Aloisie Švandová, pro II. tř. II. odd. Gabriel Richter, pro tř. III. odd. I. Roman Chrást, pro tř. III. odd. II. Josef Novotný a pro tř. IV. František Kloc. Umístění tříd zůstalo jako roku loňského.

Čeněk Vorel
14. 6. 1909

Školu zdejší visitoval pan c.k. okresní školní dozorce dne 14. června 1909. Přítomen byl vyučování ve všech třídách, a to střídavě od 9. hod. dopoledne až do 3. hod. odpoledne.

V tomto školním roce bylo otázkou ve příčině novostavby školní budovy značně pohnuto. Již v měsíci červnu r. 1908 byla novostavba zadána zednickým mistrům pp: Václavu Lefnerovi a Antonínu Matouškoví, kteří v nejkratší době se stavbou započali. Dne 30. srpna 1908 byl slavnostně položen základní kámen, který zazděn byl do levého rohu vedle souseda Jelínka Ondřeje. Ve stavbě se značně pokračovalo, takže do počátku nového školního roku byly základy i zdivo až po okna vystaveny. Než přes všechny obtíže, kterých příčinou byly různé intriky ze strany nepřející stavbě, která snažila se všemožně zasaditi se o to, aby stavbu již započatou zastavila. To však se nepodařilo a ve stavbě bylo pokračováno, takže do zimy byla budova pod střechou k nemalému vzteku protivné strany.

Ač místní školní rada, v níž zasedali za obec újezdskou pp: Vincenc Mužík, Jan Matula, Vendelín Janišťin, Martin Novotný – za obec šternovskou p. Kašpar Jelínek a za obec rychmanovskou p. L. Měšťan, zůstala plných 7 let nezměněna přes veškeré stížnosti novostavbě nepřejících občanů, kterým bylo sděleno na c.k. okr. hejtmanství v Hustopečích, že dříve změna se nepovolí, dokud nebude škola státi. Nedočkala se dokončení stavby, poněvadž na veliký nátlak ze strany odpůrců nařídila konečně c.k. okresní školní rada z jara 1909, aby ve všech přískolených obcích provedena byla volba nových zástupců do místní školní rady. Nařízení c. k. okresní školní rady bylo bez průtahů vyhověno a volba vykonána. Výsledek její byl ten, že zvoleni byli právě všichni členové z protivné strany. Nyní nastal ovšem netušený boj, který však nebyl namířen tak proti škole jako zejména proti správci školnímu, bývalému předsedovi Vincenci Mužíkovi a náměstkovi jeho Janu Matulovi, který byl zároveň starostou obce.

Noví členové místní školní rady byli zároveň členy obecních výborů, kteří se krátce před svým zvolením přičinili ve schůzi obecního výboru újezdského o to, aby správci školnímu odepřelo se další užívání pozemku „Nivka“ zvaného, čímž ovšem utrpěl dosti značnou škodu hmotnou. Ač nejstarší občané újezdští dokazovali, že pozemek ten užívali jeho předchůdcové víc jak půl století, nedomáhal se práva cestou úřední na užívání tohoto pozemku jen z toho důvodu, že by ještě více občanů nejen proti své osobě, nýbrž i proti škole tímto způsobem jen popudil a rozmnožil.

Z jara r. 1909 pokračovalo se s dohotovením nové budovy školní. Byly to zejména tyto práce: omítka vnější i vnitřní, srovnávání plochy okolo školy, dlažba chodeb a vnitřní úprava celé budovy. Úplně dohotovena byla škola až v měsíci srpnu téhož roku.

Školní rok 1908/9 ukončen byl 30. června 1909 slavnými službami Božími.

Počet žáků koncem školního roku byl následující:

v I. tř.	32 hochů	32 dívek	= 64 žáků
v II. tř. a)	29 hochů	43 dívek	= 72 žáků
v II. tř. b)	34 hochů	25 dívek	= 59 žáků
v III. tř. a)	37 hochů	27 dívek	= 64 žáků
v III. tř. b)	27 hochů	30 dívek	= 57 žáků
ve IV. tř.	30 hochů	42 dívek	= 72 žáků
<hr/>			
Úhrnem:	189 hochů	199 dívek	= 388 žáků

V tomto školním roce vystoupili

v I. tř.	2 hoši	1 dívka	= 3 žáci
v II. tř. a)	2 hoši	1 dívka	= 3 žáci
v II. tř. b)	2 hoši	0 dívek	= 2 žáci
ve III. tř. a)	1 hoch	1 dívka	= 2 žáci
ve III. tř. b)	6 hochů	1 dívka	= 7 žáků
ve IV. tř.	22 hochů	13 dívek	= 35 žáků
<hr/>			
Celkem:	35 hochů	17 dívek	= 52 žáků

a vstoupilo

v I. tř.	3 hoši	2 dívky	= 3 žáci
v II. tř. a)	1 hoch	1 dívka	= 2 žáci
v II. tř. b)	0 hochů	6 dívek	= 0 žáků
v III. tř. a)	1 hoch	0 dívek	= 1 žák
v III. tř. b)	1 hoch	0 dívek	= 1 žák
ve IV. tř.	1 hoch	3 dívky	= 4 žáci
<hr/>			
Celkem	7 hochů	11 dívek	= 18 žáků.

Chybné údaje odpovídají tabulce školní kroniky.

V tomto školním roce zemřela 1 dívka a 1 hoch, a sice Šuterová Josefa a Blažek Rafael.

Po oznámení místní školní rady, že školní budova jest úplně hotova, byla vykonána c.k. okresní školní radou kolaudační komise dne 28. srpna b.r. Tato shledala, že školní budova je nejen dle schválených plánů zcela správně, ale i velmi důkladně provedena, následkem čehož možno ihned po skončených prázdninách v ní vyučovati.

V poslední neděli srpnovou pak na usnesení většiny obecního zastupitelstva konána slavnost svěcení této nové školní budovy. K ní pozváni, a také se dostavili c.k. okresní školní dozorce pan Čeněk Vorel a poslanec za náš okres dp. P. T. Sillinger. Po vykonaných náboženských obřadech svěcení promluvil oba shora zmínění pánové k velmi četně shromážděnému obecenstvu místnímu i z širokého okolí o významu školy obecné a měšťanské, která asi během doby v Újezdě zřízena bude. Za nepřítomného správce školy, jehož dceruška na zánět předních šedých rohů míchových onemocněla, poděkoval učitel I. třídy pan Fr. Kloc všem činitelům, kteří se

přičinili o to, že budova nové školy byla zřízena a svému účelu odevzdána. Přál, by dílo, k němuž škola tato velkým nákladem byla zřízena, se dobře dařilo. Za tím účelem dovolával se shody rodiny se školou. Tím byla celá slavnost školy ukončena.

Mládež školní pohostěna byla pak ve staré školní budově uzenkami a rohlíky na útraty obce, jednak ze sebraného obnosu od lidí a daru od majitele „Moravie“ pana J. Wolfa, správce otnického dvora, v obnosu 100 K, kteří tímto způsobem chtěli projevit lásku a přízeň ku školní mládeži.

Rok 1909/10

Školní rok započal dnem 1. září 1909 slavnými službami Božími.

Jednotlivé třídy umístěny v nové budově školní. Počátkem tohoto školního roku bylo 8 tříd. Žádosti zdejší místní školní rady za povolení otevřít 5. třídu na 5 třídni již rozšířenou v roce 1892, bylo c.k. zemskou školní radou povoleno, a sice výnosem ze dne 5. října 1909 č. 24.408. Rovněž povoleno bylo shora uvedeným výnosem zřídit pobočky při I., IV. a V. třídě. Počátkem školního roku zapsáno bylo celkem školou povinných dětí 465 dětí, a to 229 hochů a 236 dívek.

Na Újezd	připadá	176 hochů	159 dívek.
Na Rychmanov	připadá	32 hochů	42 dívek
Na Šternov	připadá	21 hochů	35 dívek
úhrnem tedy		229 hochů	236 dívek

Školu navštěvujících jest

v I. tř. a)	hochů	dívek	= žáků
v I. tř. b)	hochů	dívek	= žáků
ve II. tř.	27 hochů	33 dívek	= 60 žáků
ve III. tř.	28 hochů	40 dívek	= 68 žáků
ve IV. tř. a)	35 hochů	28 dívek	= 63 žáků
ve IV. tř. b)	37 hochů	25 dívek	= 62 žáků
v V. tř. a)	20 hochů	25 dívek	= 45 žáků
v V. tř. b)	28 hochů	36 dívek	= 64 žáků
úhrnem	217 hochů	227 dívek	= 444 žáků

Tabulka v kronice je neúplná.

Jinou obecnou školu navštěvuje 7 chlapců a 8 dívek.

Do vyšší školy chodí 1 chlapec a 1 děvče.

Třídními učiteli ustanoveni pro:

I. tř.a)	Gabriel Richter, nadučitel
I. tř. b)	Růžena Čermáková, učitelka II. tř
II. tř.	Aloisie Švandová, zatímní učitelka
III. tř.	Vojtěch Wiedermann, zatímní učitel
IV. tř. a)	František Kloc, učitel I. tř.
IV. tř. b)	Roman Chrást, učitel II. tř.
V. tř. a)	Karel Pilný, zatímní učitel
V. tř. b)	Josef Novotný, zatímní učitel

O prázdninách v srpnu 1909 zemřela v nemocnici brněnské zdejší učitelka ženských ručních prací Marie Kalvodová, jejíž mrtvola převezena byla do Šlapanic a tam za účasti zdejšího sboru učitelského a občanů zdejších i školní mládeže pochována. Na její místo dosazena učitelka ženských prací z Krumvíře Anna Jedličková.

Podotknouti dlužno též, že byl položen základní kámen nověbudovy školní dne 30. srpna 1908. Církevní obřad vykonal za účasti školní mládeže a zdejších občanů dp. Dr. Karel Beránek. Po svěcení promluvil vhodným způsobem světitel a správce školy Gabriel Richter.

Na základním kameni byla vtesána jména: Jan Matula, starosta. Vincenc Mužík, předseda. Dp. Dr. Karel Beránek, kanovník. Gabriel Richter, nadučitel. Václav Lefner, Antonín Matoušek, stavitelé. P. Fr. Procházka, kaplan. Mimo to též datum svěcení. Jména tato byla však kamenem úrazu. Strana nepřející novostavbě byla rozhodně proti tomu, aby na kameni základním byla shora uvedená jména vtesána.

Nová místní školní rada rozhodla v jedné ze svých schůzí, aby na kameni základním byl toliko letopočet. Proto dala kámen ze základu odstraniti, což zavdalo příčinu k různým mrzutostem mezi členy staré a nové místní školní rady. Záležitost tato byla vyřízena smírným způsobem až teprv v kolaudační komisi, kde definitivně rozhodnuto, aby na kameni základním nebyla jména, nýbrž toliko letopočet „1909“. O tom sepsán byl též protokol.

Z té příčiny byla pak jména tato otesána a letopočet „1909“ opět vtesán. Takto upravený kámen byl znovu do pravého rohu budovy školní asi 30 cm nad okolní zemí zazděn.

Nově zvolení členové místní školní rady byli zároveň členy obecního výboru, kteří se krátce před svým zvolením do místní školní rady přičinili ve schůzi obecního výboru svým vlivem o to, aby správci školnímu odepřelo se další užívání pozemku obecního „Nivka“ zvaného, čímž jej značně poškodili. Pozemek ten byl dán do nájmu za 120 K ročně. Ač nejstarší občané zdejší dosvědčovali, že zmíněný pozemek ten užívali jeho předchůdcové více než 30 let bezplatně. Podepsaný nevymáhal však práva na užívání tohoto pozemku, a to jedině z toho důvodu, aby ještě více nepřátel nejen proti své osobě, ale i proti škole vůbec tímto způsobem nerozmnožoval.

Počátkem škol. roku 1909/10 opatřila zdejší místní školní rada pro školu všechny pomůcky učební, a to podle čítanek našich sestavené. Místní školní rada věnovala na tyto pomůcky okrouhle asi 2000 K. Ve dvoře školním dala zříditi studni nákladem 500 K a zděnou kůlnu pro tělocvičné nářadí, které bylo téhož roku zakoupeno od firmy J. Vindiš z Prahy za 500 K.

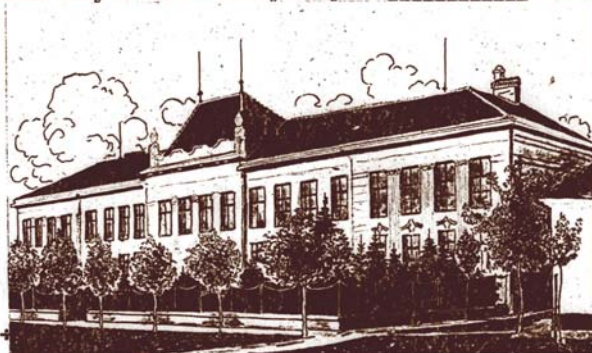
Čeněk Vorel
24. 6. 1911

Zachována autentičnost textu.

Z kroniky Masarykovy měšťanské školy v Újezdě .

Naše měšťanská škola byla zřízena r.1912 za okr.škol.inspektora Čenka Vorla. Vyučovalo se v budově místní obecné školy. První třída byla otevřena dne 1.října 1912 a bylo do ní zapsáno 56 chlapců /26 domácích/ a 30 přespolních z 11 okolních obcí.

Prvním ředitelem měšť.školy byl odb.učitel Bohumír Freininger, předsedou místní školní rady starosta městyse Újezda Jan Matuša, rolník, číslo 108.

Nakreslil
r.1927

Alois
Borovička, žák
III.tř.měšť.

Jen vypuknutí první světové války zabránilo provedení plánu samostatné budovy pro měšťanskou školu. Od roku 1916 byla zavedena koedukace, takže se aspon nejnadanějším dívkám dostávalo vzdělání na měšťanské škole.

V samostatném státě nastal rozvoj naší školy, stala se obvodovou měšťanskou školou neboť byl do ní přijímáni hoši a dívky z okolních obcí, i když byla vydržována pouze místní školní obcí újezdskou. Ve svobodě rozvíjí se pedagogická práce. Učitelé navštěvují vysokou školu pedagogickou při Masarykově universitě v Brně a zúčastní se práci na reformě školské v duchu činné školy. Konkrétně se to projevuje spoluprací na vlastivědném sborníku „Hustopečsko“, vydáním vlastivědné koncentrace „Krajem Mohyly míru na bojišti slavkovském, pořádáním školských výstav: 1924, 1931 a obesíláním výstav: 1925 v Kroměříži, 1928 Soudobé kultury v Brně, 1929 v Židlochovicích 1932 Napoleonské ve Slavkově a 1934 v Paříži. Tento pedagogický ruch podporuje od roku 1924 okr.školní inspektor Osvald Baráček, který - vynikající pedagog - razí demokratickou linii školství na hustopečsku.

Roku 1930 byla vystavěna účelná budova pro měšťanskou školu a s povolením kabinetní kanceláře ozdobena jménem presidenta Osvoboditele TGM.

Po vydání zákona o obvodových měšťanských školách se stává r.1938 Újezdní měšťanskou školou, její újezd tvoří obce: Újezd, Rychmanov, Sternov, Zatčany a Třebomyšlice.

Merba je podle fotografie

O. Kopecký

3. etapa – přístavba

Přístavba a tělocvična

Tělocvična, kurty a tenisový klub – Klub odložených mužů

Zadní trakt po přestavbě

Probíhající oprava kotelny

Pohled z druhé strany

Po celý čas rekonstrukce školy vedli opravy jako stavební dozor manželé Ing. arch. Hana Šemberová a Miro Šembera. Děkujeme.

Nová žákovská kuchyňka

Je tomu 10 let, co jsme se společně s panem místostarostou Karlem Hradským pustili do oprav základní školy. Nejdříve jsem školu, již je městský úřad zřizovatelem, osobně navštívil. Byl jsem nepříjemně překvapen, s čím jsem se zde potkal. Opadaná omítka, nepořádek ve dvoře připomínající tak trošku

smetiště, střecha, do které zatékalo, záchody z 50. let minulého století. A tak jsme začali – zbourali jsme starý objekt pionýrské klubovny, vybudovali nová parkovací místa pro kola, s pracovní četou města odklidili zbytky suti, písku aj.

Poté začal závod s časem. Vyřídili jsme 2 dotace, zhruba 19 miliónů Kč, a zbytek peněz jsme doplatili z městského rozpočtu. Nebylo to jednoduché. V roce 1998–1999 zela městská pokladna prázdnotou, co víc, zůstalo zde přes 43 miliónů dluhu a nezaplacených faktur. Místo práce spory s věřiteli. Když se však dnes podívám na výsledek, podařilo se. Zhodnotte sami.

Za 20 let jsme ve škole opravili:

Za starosty Františka Kotolána

1998	Tělocvična	21.300.475,20 Kč
1998	Tenisové kurty	1.515.753,30 Kč
	Celkem	22.816.228,50 Kč

Nová třída - takto si ji vymalovali

Za starostů Karla Hradského a Jana Hradila			výměna PVC	59.494,00 Kč
2000	rekonstrukce WC a střechy	6.526.292,00 Kč	nasvícení tabulí a opravy	112.679,00 Kč
2002	navýšení ceny budovy	144.312,00 Kč	nátěry a opravy v tělocvičně	98.175,00 Kč
2003	osvětlení kurtů	158.928,00 Kč	2009 výměna dlažby ve šk. jídelně	251.750,00 Kč
2004	zateplení, výměna oken	14.887.618,70 Kč	vybavení zázemí kurtu a školní družiny	58.460,40 Kč
2005	žaluzie	624.734,00 Kč	07 – 08/2009	
	kanalizace v areálu ZŠ	1.038.769,00 Kč	plánovaná oprava vstupní haly	170.000,00 Kč
2006	navýšení ceny budovy		vybavení nábytkem pro 2 třídy	250.000,00 Kč
	optické propojení	90.000,00 Kč	dar města ke 100. výročí založení ZŠ	
	výměna lavic a židlí	118.101,00 Kč	Celkem	27.712.569,70 Kč
2007	navýšení ceny budovy			
	chemická učebna	455.518,00 Kč		
	rekonstrukce nádvoří v ZŠ	718.741,00 Kč		
	pergola včetně zámkové dlažby (klub)	202.895,00 Kč		
	opravy podlah, tělocvična a malování	391.288,00 Kč		
	navýšení vybavení školy			
	(interaktivní tabule, vybavení tříd atd.)	515.585,00 Kč		
2008	navýšení ceny budovy			
	budova šk. družiny a klubu	739.808,60 Kč		
	vybavení kuchyně pro žáky	22.696,00 Kč		
	výměna lavic a židlí	76.725,00 Kč		

Po energetickém auditu základní školy bylo zjištěno, že kotelná plynového ústředního topení je ve špatném technickém stavu. V měsíci červenci 2009 proto započne ještě oprava této kotelny v ceně cca 3 000 000 Kč.

Šťěstím v pravém slova smyslu byl příchod nové ředitelky. PaedDr. Jaroslava Olšanská začala projevovat osobní zájem, což bylo mimořádně důležité. V čase, kdy jsem vedl výběrové řízení, byli 3 kandidáti – 2 muži a 1 žena. Vybrali jsme dobře.

Starosta

Výstavba kanálového sběrače ve škole

Nadace a Nadační fond Základní školy v Újezdě u Brna (1993 – dodnes)

Původní Nadace pro poskytování pomoci ZŠ Újezd u Brna byla dle zákona č. 47/1992 Sb. registrována u Okresního úřadu Brno-venkov pod číslem jednacím 5/93 již od 8. 3. 1993 a k jejímu ustanovení došlo v souvislosti se vznikem správní rady dne 11. 11. 1993. Sídli na adrese školy. Radu tvořili ThMgr. Jan Hradil – předseda, JUDr. Metoděj Dudák, Radek Mezuláník, Zdeněk Suchomel, Dana Klimešová, Jiřina Punčochářová, Pavel Polách – členové, Zdeňka Hančlová a Marie Kozáková – členky revizní komise.

Během své činnosti věnovala na učební pomůcky (20 000,- Kč), na odměny lektorům (10 000,- Kč), na vybavení školy výpočetní technikou (140 000,- Kč) a na ceny do soutěží (13 000,- Kč). Podle zákona 227/97 Sb. ale nenaplněovala k 31. 12. 1998 podmínku nadačního jmění ve výši 500 000,- Kč, a proto musela být transformována na nadační fond.

Správní rada končící nadace pracovala ve složení ThDr. Jan Hradil, Th.D., Ing. Oto Škop, JUDr. Metoděj Dudák, Radek Mezuláník, Marie Holubová, Pavel Polách a Marie Petláková jako revizorka. Majetek nadace byl v souladu s jejím statutem převeden na obec Újezd u Brna.

Dne 13. 12. 1999 byl rozhodnutím Krajského obchodního soudu v Brně zapsán do nadačního rejstříku Nadační fond ZŠ

Újezd u Brna se sídlem Komenského 107, Újezd u Brna. Zřizovatelem se stala obec Újezd u Brna a účelem nadačního fondu je zajištění pomoci Základní škole Újezd u Brna při výuce a mimoškolní činnosti. Obec do fondu vložila majetkový vklad ve výši cca 50 000,- Kč – převod bývalého majetku nadace. Správní radu tvořili Ing. Jan Streit, Ing. Pavel Petlák a PhDr. Jana Hradilová, revizorkou se stala Marie Petláková.

Během dvou let existence fondu bylo jeho prostřednictvím věnováno 16 000,- Kč na ceny do soutěží, 13 000,- Kč na obnovu a doplnění výpočetní techniky a 8 000,- Kč na sportovní potřeby.

V roce 2003 došlo k zásadní rekonstrukci správní rady, která zahájila činnost ve složení Mgr. Jarmila Němcová – předsedkyně, Anna Bílková, JUDr. Metoděj Dudák, PhDr. Jana Hradilová, Karel Hradský, Ing. Pavel Petlák, Mgr. Pavel Polách, Ing. Jan Streit, Ing. Oto Škop a revizorka Marie Petláková.

Došlo i k výraznému posílení činnosti nadačního fondu. Do současné doby představují příjmy fondu (včetně příspěvku 5x 30 000,- od města Újezd u Brna) za uplynulých 6 let řádově 279 000,- Kč a vydaje v souladu se statutem činí 236 000,- Kč.

Nadační fond nejméně 2x ročně vydává zprávu o hospodaření, kterou zveřejňuje ve školním zpravodaji, a základní informace jsou zveřejňovány i na webových stránkách školy.

Mgr. Pavel Polách

ŠKOLSKÁ RADA

Školská rada byla založena teprve v roce 2005. Je orgánem školy umožňujícím zákonným zástupcům nezletilých žáků, pedagogickým pracovníkům školy, zřizovateli a dalším osobám podílet se na správě školy. Školskou radu zřizuje zřizovatel, který zároveň stanoví počet jejích členů a vydává její volební řád. Třetinu členů školské rady jmenuje zřizovatel, třetinu volí zákonní zástupci nezletilých žáků a třetinu volí pedagogičtí pracovníci školy. Členem školské rady nemůže být ředitel školy. Týž člen školské rady nemůže být současně jmenován zřizovatelem, zvolen zákonnými zástupci nezletilých žáků nebo zvolen pedagogickými pracovníky školy. Ředitel školy zajistí v souladu s volebním řádem řádné uskutečnění voleb do školské rady.

Nezvolí-li zákonní zástupci nezletilých žáků stanovený počet členů školské rady ani na základě opakované výzvy, jmenuje zbývající členy školské rady ředitel školy. Funkční období členů školské rady trvá tři roky.

Školská rada zasedá nejméně dvakrát ročně; zasedání školské rady svolává její předseda, první zasedání školské rady svolává ředitel školy. Ředitel školy nebo jím pověřený zástupce je povinen zúčastnit se zasedání školské rady na vyzvání jejího předsedy. Školská rada na svém prvním zasedání stanoví svůj jednací řád a zvolí svého předsedu. K přijetí jednacího řádu se vyžaduje schválení nadpoloviční většinou všech členů školské rady.

Činnost školské rady:

- vyjadřuje se k návrhům školních vzdělávacích programů a k jejich následnému uskutečňování
- schvaluje výroční zprávu o činnosti školy
- schvaluje školní řád, ve středních a vyšších odborných školách stipendijní řád, a navrhuje jejich změny
- schvaluje pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků v základních a středních školách
- podílí se na zpracování koncepčních záměrů rozvoje školy
- projednává návrh rozpočtu právnické osoby na další rok, vyjadřuje se k rozboru hospodaření a navrhuje opatření ke zlepšení hospodaření
- projednává inspekční zprávy České školní inspekce
- podává podněty a oznámení řediteli školy, zřizovateli, orgánům vykonávajícím státní správu ve školství a dalším orgánům státní správy

Ředitel školy je povinen umožnit školské radě přístup k informacím o škole, zejména k dokumentaci školy. Informace chráněné podle zvláštních právních předpisů poskytne ředitel školy školské radě pouze za podmínek stanovených těmito zvláštními právními předpisy. Poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím tím není dotčeno.

Volby do školské rady dne 14. 11. 2005

Volební komise: PaedDr. Radovan Šimbera – předseda, Karel Hradský, Jan Partl, Mgr. Petra Babičková – členové

Do školské rady byli z řad zákonných zástupců žáků zvoleni:

- JUDr. Metoděj Dudák, Telnice, K Nádraží 312 – předseda
- Anna Bílková, Újezd u Brna, 9. května 781
- Mgr. Lucie Vévarová, Újezd u Brna, Komenského 821

Za pedagogický sbor byli zvoleni:

- Mgr. Dalibor Gold, Měnin 87
- Mgr. Iva Nedomová, Újezd u Brna, Rychmanovská 643
- PhDr. Jana Hradilová, Újezd u Brna, Česká 608

Za zřizovatele:

- ThDr. Jan Hradil, Th.D., Újezd u Brna, Česká 608
- René Hladík, Újezd u Brna, V Sádku 20
- Bohdan Hladký, Újezd u Brna, Na Zahrádkách 902

Volby do školské rady dne 10. 11. 2008

Volební komise: JUDr. Metoděj Dudák – předseda, Anna Bílková, Ing. Roman Olšanský, Mgr. Zuzana Plachá – členové

Složení školské rady:

- Ing. Petr Beneš CSc., Újezd u Brna, Rozprýmova 978 – předseda
- Dagmar Nezbedová, Újezd u Brna, Na Zámečku 595
- Mgr. Lucie Vévarová, Újezd u Brna, Komenského 821

Za pedagogický sbor byli zvoleni:

- Mgr. Dalibor Gold, Měnin 87
- Mgr. Iva Nedomová, Újezd u Brna, Rychmanovská 643
- PhDr. Jana Hradilová, Újezd u Brna, Česká 608

Za zřizovatele:

- ThDr. Jan Hradil, Th.D., Újezd u Brna, Česká 608
- Ing. Pavel Petlák, Újezd u Brna, Na Zahrádkách 922
- Bohdan Hladký, Újezd u Brna, Na Zahrádkách 902

ŠKOLA A JÁ

Škola a já

(střípky ze slohových prací žáků 9. tříd ZŠ Újezd u Brna – školní rok 2008/2009)

• ...studium není jen o každodenním několikahodinovém sezení, poslouchání a zapisování výkladů vyučujícího, o „koukání“ do učebnic, o snaze narvat do hlavy spoustu látky...

• Chodit do školy znamená mimo jiné i poznávání nového prostředí, lidí, získávání užitečných vědomostí a navazování vztahů. Škola nám dává větší rozhled, který bychom jinak jen těžko získali. A také zkušenosti, které se nám mohou v pozdějším životě hodit.

- Chodit do školy znamená někam patřit. K nějaké skupině lidí, s níž máte něco společného. Být někde, kde to dobře znáte a víte, co od toho prostředí můžete očekávat. Navíc i při vzdělání si můžete užít spoustu legrace, což stojí za to.

- Základní škola mi vnesla do života jakýsi režim všedního dne, který mi ne vždy vyhovuje, ale bez kterého bych se rozhodně neobešel. Naučila mě vypořádat se i s předměty, které mi nešly, nezajímaly mě a dokonce jsem k nim mnohdy měl odpor.

- Postupem času nás škola naučila samostatnosti, zodpovědnosti, ale i toleranci vůči ostatním. Ve škole jsem zažil mnoho legrace s kamarády, ale někdy i zklamání a smutek.

Co mi dala škola?

(ze slohových prací žáků 9. tříd – školní rok 2008/2009)

Prvního září 2000 jsem poprvé šla do školy. Jako většina ostatních jsem se velmi těšila. Už pár dní před začátkem školy jsem po bytě pobíhala se školní aktovkou a představovala si, jaké to ve škole bude. Těšila jsem se na nové věci a hlavně na nové kamarády.

A co mi škola dala? Spoustu skvělých kamarádů, které bych nevyměnila. Mnoho báječných zážitků ze společných akcí. A také slušné množství vědomostí.

(Petra Mičíková)

... Už jsem slyšel mnoho dětí, jak říkají: „Já už bych chtěl být dospělý!“ Ale podle mě nevědí, co povídají. Vždyť člověk se učí celý život. A že by dospělí lidé nemuseli brzo vstávat, to se mi také nezdá. Jenže oni se navíc musí starat sami o sebe a popřípadě o svou rodinu. Takže devět let povinné školní docházky je vlastně taková odpočinková část našeho života. . .

(Pavel Krček)

... Když se zamyslím nad tím, co mi škola vzala, marně tápu. . . Bere mi škola čas? V mnoha případech bych se setkala s kladnou odpovědí. Avšak je třeba si uvědomit, co jsem za ten „drahocenný“ čas získala nových zkušeností. . .

(Tereza Onářová)

... Jako malí rebelové jsme na školu nadávali: „Marie Terezie, za co my?“ Někteří děti mírně zvlýli navzdory snahám učitelů. A já si říkala, co bych byla nebyť školy. Vzdělání je přece důležité. Každý, kdo opravdu alespoň trochu chce, nevyjde ze školy bez vědomostí. Škola mě také naučila, jak se chovat. Nejen k lidem, ale také jak se zachovat v různých situacích. . . Každý půjde svou cestou. A já vím: Bude se mi stýskat – po učitelích, spolužácích a po Základní škole v Újezdě u Brna. Protože i když žiji v Žatčanech, cítím se být součástí této školy. A brzy přijde chvíle říci: „Tak se tady všichni mějte a na nás v dobrém vzpomínejte.“

(Martina Jarošová)

... Někteří jedinci říkají, že kdyby Marie Terezie nezavedla povinnou školní docházku, tak by do školy nemuseli chodit. Já si ovšem myslím, že by ji zavedl nějaký jiný panovník nebo prezident. Škola je prostě dobrá a pro život důležitá věc.

(Tomáš Koláček)

... Když se zamyslím nad otázkou, co mi škola dala, zjišťuji, že je toho dost. Naučila jsem se vycházet s lidmi. Dělat kompromisy. Řešit sama svoje problémy, učit se, rozhodovat se v situacích, ve kterých mi jiní nepomohou, ale hlavně mi dala spoustu úžasných přátel. . .

(Barbora Kozáková)

... Bylo to devět let plných zážitků, ať dobrých nebo zlých, šťastných nebo nešťastných, zábavných i nudných. Věřím, že na tuto část svého života budu vždy vzpomínat s úsměvem. . .

(Jakub Demek)

... A co mi škola bere? Občas klidný spánek před velkou písemkou nebo zkoušením, bere mi volný čas, který bych místo nad učením raději strávil u počítače nebo venku s kamarády. Ale to je nepodstatné. Podstatnou věc, co mi škola vzala, byla iluze. Ano, moje mylná iluze o tom, že jsem naprosto geniální tvor, takový novodobý Albert Einstein. . .

(Jakub Zich)

... Škola jako celek mě dobře připravila pro další život. Zjistila jsem, že nic není zadarmo, ale také že se můžu spolehnout na kamarády. Kdykoli jsem oslovila učitele s nějakou prosbou o pomoc, ukázali mi, že dospělí jsou od toho, aby nás nasměřovali správným směrem. Ne vodili za ručičku, ale správně postrčili. . .

(Vladimíra Králová)

Tato anketa je vyhlašována každoročně od školního roku 1992/1993. Nejstarší držitelé tohoto ocenění dnes již sledují školní dění z pozice rodičů, přihlížejí vyhlašování ocenění svých dětí a dokonce se spolupodílejí na výběru svých následovníků jako členové našeho pedagogického sboru. Řada z nich pak uchovává toto ocenění až do současnosti, což je jistě velmi potěšující uznání.

Nemalý dík patří také představitelům města, kteří se vyhlášení této ankety a předání ocenění pravidelně účastní.

Školní rok 1992/93

IV. třídy	Jaroslava Dudáková	VI. B	Veronika Trubáková	VIII. A	Ivana Jahodová
V. A	Michal Kraus	VII. A	Lucie Kolářová	VIII. B	Eva Hudečková
V. B	Jana Králová	VII. B	Klára Vláčilíková		
VI. A	Jana Pospíšilová	VII. C	Barbora Husáková		

Cena ředitele

Jan Konvica – za velmi dobrou umístění v olympiádách a soutěžích během školní docházky

Školní rok 1993/94

IV. A	Veronika Bracková	VI. A	Terezie Jenišová	VIII. A	Lucie Kolářová
IV. B	Marie Pospíšilová	VI. B	Martin Boček	VIII. B	David Ondráček
V. A	Lenka Pirnerová	VII. A	Jan Bínek	VIII. C	Jarmil Čupák
V. B	Eva Konzalová	VII. B	Antonín Halm	IX. třída	Soňa Růžičková

Cena ředitele

Jan Bínek – za vítězství v okresním kole soutěže Mladý historik a 10. místo v jihomoravském oblastním kole této soutěže

Školní rok 1994/95

IV. A	Jana Hradilová	V. C	Marie Šnoblová	VII. A	Jitka Rozprýmová
IV. B	Jana Nykodymová	VI. A	Lenka Kolková	VII. B	Jitka Ďásková
V. A	Miroslava Doleželová	VI. B	Eva Konzalová	VIII. A	Dana Petříčková
V. B	Milan Michl	VI. C	Kateřina Klačková	VIII. B	Jitka Sedláčková

Cena ředitele

Veronika Schnirchová – za reprezentaci školy na olympiádě z anglického jazyka (3. místo v okresním kole)

Školní rok 1995/96

IV. A	Jana Hrbková	VI. A	Ludmila Binková	VII. B	Marek Lejska
IV. A	Roman Novotný	VI. B	Martina Kalvodová	VII. C	Jaroslava Dudáková
V. A	Lucie Sádliková	VI. C	Marie Šnoblová	VIII. A	Veronika Kosíková
V. B	Dominika Doležalová	VII. A	Lenka Kolková	VIII. B	Stanislav Král

Cena ředitele

J. Hradilová, D. Harvánková, E. Kolková, Z. Krbková, M. Dudáková – za vítězství v oblastním, krajském a za 3. místo v národním kole soutěže Mladý zdravotník

Školní rok 1996/97

V. A	Kateřina Rožnovská	VII. A	Ondřej Cupák	VIII. B	Kateřina Klačková
V. B	Roman Novotný	VII. B	Veronika Papcunová	IX. A	Jana Streitová
VI. A	Adam Langer	VII. C	Miriám Richterová	IX. B	Marie Řehůřková
VI. B	Magdalena Dudáková	VIII. A	Veronika Kousalová		

Cena ředitele

Libor Streit – za 2. místo v okresním kole matematické olympiády

Školní rok 1997/98

VI. A	Petra Kořínková	VIII. A	Monika Jenišová	IX. B	Jana Krausová
VI. B	Veronika Jašová	VIII. B	Jana Krausová		
VII. A	Lucie Sádliková	VIII. C	Lucie Rolencová		
VII. B	Nela Živčáková	IX. A	Blanka Rozprýmová		

Školní rok 1998/99

V. A	Hana Škopová	VII. A	Petra Kořínková	IX. A	Veronika Bracková
V. B	Pavčina Muricová	VII. B	Lucie Bačíková	IX. B	Tereza Novotná
VI. A	Adéla Haniková	VIII. A	Lucie Sádliková	IX. C	Roman Pěček
VI. B	Petra Konečná	VIII. B	Jana Hradilová		

Cena ředitele

Veronika Papcunová – za 2. místo v konverzační soutěži anglického jazyka pro oblast jižní Moravy

Školní rok 1999/2000

V. A	Jana Kořínková	VI. B	Marie Cupáková	VIII. B	Veronika Jašová
V. B	Jan Šafařík	VII. A	Adéla Haniková	IX. A	Lenka Rybová
V. C	Ivana Marková	VII. B	Hana Marková	IX. B	Eva Kolková
VI. A	Tomáš Straka	VIII. A	Petra Kořínková		

Cena ředitele

Jana Hradilová – za nejlepší žákyni školy

Školní rok 2000/2001

V. A	Zdeněk Škop	VI. B	Veronika Rajmicová	VIII. A	Adéla Haniková
V. B	Alžběta Sedláčková	VI. C	Ivana Marková	VIII. B	Hana Marková
V. C	Ivana Sýkorová	VII. A	Marcela Cábová	IX. A	Magdalena Ocásková
VI. A	Ondřej Buriška	VII. B	Lukáš Novotný	IX. B	Pavel Buriška

Cena ředitele

Miroslav Lízal – za vytvoření multimediální prezentace školy a správu školního webu

Jakub Paleček – za reprezentaci školy v oblastním kole konverzační soutěže anglického jazyka

Školní rok 2001/2002

V. A	Marie Bílková	VI. C	Filip Rožnovský	VIII. B	Marie Cupáková
V. B	Michal Cupák	VII. A	Aneta Blahová	IX. A	Pavel Chmelík
V. C	Veronika Ocásková	VII. B	Veronika Rajmnicová	IX. B	Radim Šifta
VI. A	Alžběta Sedláčková	VII. C	Ivana Marková		
VI. B	Marie Jenišová	VIII. A	Jaroslav Frankl		

Cena ředitele

K. Nechvátalová, M. Cupáková, P. Skoupá, M. Konzalová, M. Kozáková, M. Stejskalová, K. Klašková, P. Konečná, M. Šafářová, P. Murocová – za reprezentaci školy v lehké atletice od okresového do oblastního kola Poháru rozhlasu

David Sedláček – za vynikající umístění v přijímacím řízení na střední školy – 1. místo ze 160 přihlášených přes dlouhodobou absenci

Školní rok 2002/2003

V. A	Amálie Krejčí	VII. A	Alžběta Sedláčková	VIII. C	Marcela Křížová
V. B	Jana Věžníková	VII. B	Petr Müller	IX. A	Ivana Šafaříková
V. C	Marcela Konečná	VII. C	Aneta Svobodová	IX. B	Pavčina Muricová
VI. A	Vlastimil Novák	VIII. A	Jana Kořínková		
VI. B	Simona Kučerová	VIII. B	Barbora Krestová		

Cena ředitele

Marcela Cábová – za výborné studijní výsledky a zejména za organizaci třídních i celoškolních akcí (mimo jiné sportovní den pro I. stupeň)

Ocenění starosty obce

J. Lattenberg, M. Lakomý, V. Novák, M. Kulhánek, M. Maštaliř, O. Zapletal, F. Rožnovský, M. Kalvoda, D. Šifta – za úspěšnou reprezentaci školy v lehké atletice (Pohár rozhlasu)

Jaroslav Frankl – za vynikající umístění v přijímacím řízení na střední školy – 1. místo na prestižním gymnáziu

Ngo Thuong Hien – za vynikající studijní výsledky i přes značnou počáteční jazykovou bariéru

Školní rok 2003/2004

V. A	Martina Popeláková	VII. A	Vlastimil Novák	IX. A	Vlastimil Bílek
V. B	Martina Králová	VII. B	Veronika Ocásková	IX. B	Jan Šafařík
VI. A	Amálie Krejčí	VIII. A	Veronika Pražanová	IX. C	Ivana Marková
VI. B	Ota Sýkora	VIII. B	Ivana Voborná		
VI. C	Jana Věžníková	VIII. C	David Šiller		

Cena ředitele

Tomáš Binek – za dlouhodobé úspěšné vedení a správu školního webu

Ocenění starosty obce

I. Šrot, V. Bílek, D. Jedlička, Z. Špánek, J. Žbánek, J. Krejčí, M. Zástava, J. Zástava, Z. Barták, J. Florián, D. Matušina, náhradníci: A. Sarojan, M. Nováček, J. Blaško, J. Kamenický, Z. Mikojan, Z. Máca – za úspěšnou reprezentaci školy v krajském finále fotbalového turnaje Coca-Cola cup

Školní rok 2004/2005

V. A	Lucia Jánská
V. B	Vladimíra Králová
V. C	Tereza Sklenářová
VI. A	Martina Popeláková
VI. B	Hana Cupáková
VII. A	Adriana Audyová
VII. B	Nikola Procházková
VII. C	Patrik Lán
VIII. A	Ondřej Zapletal
VIII. B	Iveta Kiliánová
IX. A	Zdeněk Škop
IX. B	Ivana Voborná
IX. C	Monika Křížová

Ocenění za reprezentaci školy

D. Čáp, P. Staňa P. (I. A), K. Flek, T. Krcha, M. Haluza, R. Formánek, R. Šlahůnek (II. A), F. Čáp, J. Pavlík, D. Zourek (III. A), V. Fraj, D. Staňa, D. Tošič, D. Šmerda (III. B) – za úspěšnou reprezentaci školy v okresním finále fotbalového turnaje McDonald's cup – 3. místo

M. Tomečka, M. Smrž (VI. A), P. Jakubec, J. Kravčík (VI. B), J. Gratcl, M. Knol, M. Sekanina (VII. A), R. Kilián (VII. B), F. Harvánek, M. Váša (VII. C), J. Filová, S. Gajdošová (VI. A), H. Cupáková, B. Polášková (VI. B), I. Dušková, K. Kamenická (VII. A), K. Hladká, E. Nováková (VII. B), M. Konečná, J. Věžníková (VII. C) – za úspěšnou reprezentaci školy v okresním finále Poháru rozhlasu – atletika ml. žáků – 4. místo

M. Knol, M. Sekanina, J. Krejčí (VII. A), Z. Mikojan (VIII. A), J. Holčápek, J. Kamenický, M. Nováček (VIII. B), D. Jedlička (IX. A), J. Lattenberg, M. Maštálíř (IX. B), J. Blažko, A. Sarojan (IX. C) – za úspěšnou reprezentaci školy v minifotbale st. žáků – 3. místo

R. Kilián (VII. B), O. Zapletal, M. Müller, P. Řípa, O. Rujbr (VIII. A), D. Staňa (VIII. B), R. Hladík, Z. Škop, M. Frankl (IX. A), M. Maštálíř (IX. B) – za úspěšnou reprezentaci školy v republikovém finále házenkářské soutěže st. žáků – 3. místo

Květiny pro nejlepší žáky předávají ředitelka školy a starosta města, školní rok 2006/2007

Vyhodnocení žáků

Školní rok 2005/2006

V. A	Andrea Kubičková	VII. C	Katka Rudolecká
V. C	Soňa Koblížková	VIII. A	Lenka Cigánková
VI. A	Tereza Sklenářová	VIII. B	Nikola Procházková
VI. B	Karolína Oravcová	VIII. C	Miroslav Ficek
VII. A	Marek Tomečka	IX. A	Natálie Doležalová
VII. B	Hana Cupáková	IX. B	Veronika Očásková

Cena ředitelky školy PaedDr. Jaroslavy Olšanské

Vlastimil Novák – mimo jiné za vynikající učební výsledky, úspěšnou reprezentaci školy, zajišťování a aktivní účast na projektu „Bitva u Slavkova“

Předávání hodnocení ve školním roce 2008/2009

Školní rok 2006/2007

V. A	Andrea Machytková	VII. A	Tereza Sklenářová	VIII. C	Petr Jakubec
V. B	Magda Bínková	VII. B	Jan Dolák	IX. A	Kateřina Ráblová
VI. A	Iva Marková	VIII. A	Žaneta Volentierová	IX. B	Martin Haluza
VI. B	Soňa Koblížková	VIII. B	Tomáš Langer	IX. C	Marcela Konečná

Cena ředitelky školy PaedDr. Jaroslavy Olšanské

Ekotým – za pravidelné návštěvy schůzek ekotýmu, zpracování auditu školy, reprezentaci školy na setkání Ekoškol, třídění odpadu ve třídách

Školní rok 2007/2008

V. A	Markéta Jašová	VII. A	František Klein	IX. A	Jaroslav Čechák
V. B	Jan Sedláček	VII. B	Kristýna Nedomová	IX. B	Denisa Luskačová
VI. A	Renata Knížová	VIII. A	Tereza Sklenářová		
VI. B	Natálie Sklenářová	VIII. B	Martina Jarošová		

Cena ředitelky školy PaedDr. Jaroslavy Olšanské

T. Konečný, J. Zich, R. Konečný, M. Bím, M. Brávek, M. Staňa, T. Kubát, T. Koláček, J. Staňa, J. Rajmíc, M. Hladík, J. Svoboda – za 1. místo v krajském kole házenkářské soutěže

M. Popeláková, J. Šmerda, Ž. Volentierová, B. Lorencová, T. Herberková, D. Spáčil, M. Dudáková, M. Jašová, M. Tomečka, J. Smejkalová – za účast v projektu „Krajina a lidé“

Školní rok 2008/2009

V. A	Kryštof Kozák	VII. A	Renata Knížová	IX. A	Tereza Sklenářová
V. B	Michaela Ráblová	VII. B	Natálie Sklenářová	IX. B	Patricie Koukalová
VI. A	Jana Muselíková	VIII. A	Diana Sychová		
VI. B	Monika Harvánková	VIII. B	Anežka Pejřová		

Cena ředitelky školy PaedDr. Jaroslavy Olšanské

Jan Konzal – za dlouholetou správu školního webu

Ekotým (P. Koukalová, D. Sychová, P. Krošiková, N. Žizlavská, K. Nedomová, J. Sedláček, M. Válka, E. Popelák, I. Slezáková, L. Vévar, T. Březina, N. Mäcková, S. Formánková, K. Slezáková, P. Kolář) – za dvouletou práci, která vyvrcholila převzetím titulu Ekoškola

Nejlepší žáci pozvaní městem do ZOO – 10. 06. 2009 (foto Miroslav Bartáček)

Nejlepší žáci pozvaní městem na hrad Bouzov – 10. 06. 2009 (foto Mgr. Petra Babičková)

O školství, škole a učitelích v Obecní kronice Újezda u Brna

- 1925** V květnu dláždila se silnice od staré školy (pošta) k Drkalovému a od nové školy k telnické cestě.
- 1926** Dlážděna silnice od staré školy (pošta) k Rychmanovu.
- 1931** V dubnu vysázeny lípy kolem obecního domu a staré školy. Stavěla se silnice u nové školy ke Šternovu.
- 1938** Od 21. října do 5. listopadu jsou ve škole ubytováni vojáci pěšího pluku z Uherského Hradiště, vozatajstvo v selských usedlostech a na hřišti. 5. listopadu byla demobilisována armáda. Vraceli se vojáci z Újezda a všichni tvrdili, jak neradi opouštěli svá postavení v betonových krytech na hranicích. Mnoho se mluvilo o tom, že jsme neměli přijímat Mnichov a že rozpínavosti Německa není konec.

1940 Revize obecních a žákovských knihoven

Obecní knihovna měla 1826 svazků. Odstraněno bylo 345 knih. Zakázané knihy byly přechovávány u jednotlivců. U ředitelky školy Adély Staňkové, u Karly Muricové a u vrchního četnického strážmistra Veselého. Byl však na to i trest smrti. Díky patřičné blahovůli četnické stanice.

Masarykova měšťanská škola

5. července byl nařízením úřadu odstraněn nápis na škole.

Změna v osobě obecního kronikáře

V únoru 1940 těžce onemocněl dosavadní obecní kronikář řídící učitel Roman Chrást. Tento člověk vykonal v kronikářské práci mnoho záslužného. Opatřil a zapsal až neuvěřitelné množství dokladů a událostí. Patří mu tato krátká vzpomínka.

Novým obecním kronikářem byla jmenována ředitelka školy Adéla Staňková, narozená v Újezdě 19.11.1891. Zнала dobře místní poměry, zajímala se o historii rodné obce a zanechala dílo velmi záslužné jako její předchůdce. Oba doložili význam učitelského povolání.

- 1942 Školy:** Nedostatek topiva, nevyučuje se od Vánoc do 4. března.

Živnostenská škola byla od škol. roku 1941/42 zrušena. Byla v obci od r. 1906 (Na staré škole = poště, škol. rok 1940/41 na měšťanské škole.)

Měšťanská škola stala se čtyřtřídní a navazuje na 4. post. ročník obecní školy. Tím 9. post. ročník odpadá.

Škola výběrová a může přijmout jen 35% žáků. Velké zhoršení, hlavně u malotřídních škol. Záměrné omezení vlivu a významu školy.

Změna názvu školy: Z měšťanské školy se stává škola „hlavní“ (Sprenghauptschule).

Změna ředitele: Dobrovolně odchází do důchodu ředitel Karel Pilný. Nemá odpovědnost. Tu musí převzít nejstarší člen učitelského sboru Adéla Staňková.

Německá škola: Po prázdninách 1940 zřízena jedna třída německé školy pro 14 žáků. Přičinila se o to poštmistrová Kvapilová, Němka z Brna. Vzala si Čecha Kvapila, poštmistra z Otnic. Postavili si vedle staré školy jednoposchodový dům. Nahoře byl poštovní úřad, četnická stanice a byt Kvapilových. Když pak odešla do důchodu, byl poštovní úřad a četnická stanice přeložen do budovy staré školy. V přízemí Kvapilových byla pak německá škola, v poschodí byt pro německé učitele. Na počátku byli ve škole jen 4 chlapci a 3 dívky.

Osud Kvapilové: Znepřátelila se s německým učitelem a ten ji udal pro poslech zahraničního rozhlasu a že má syna v Anglii. (Ten tam ale byl již r. 1936 jako inženýr.) Byla zatčena a do konce války byla v koncentračním táboře ve Svatoborčicích u Kyjova. Od 1. května 1941 přeložena třída do měšťanské školy. Byla proti ředitelně, ze sborovny si udělala pracovní německá učitelka.

Pohřeb Emila Navrátila, který zemřel v koncentračním táboře ve Steinu v Rakousku, byl v pondělí svatodušní 25. května. Rakev převezena vlakem do Sokolnic. V sobotu před pohřbem byla ředitelka měšťanské školy a řídící učitel školy obecně povolání na četnickou stanici a sdělilo jim, že se žádný školák nesmí pohřbu zúčastnit. Účast dospělých však byla značná.

- 1943 Němčina:** Ve škole se vyučuje němčině v hlavní škole 8 hodin týdně. Němčině se začíná učit již v I. třídě obecné školy.
Vánoce: Jsou již 5. válečné Vánoce. Prázdniny na školách se prodlužují do 11. ledna.
- 1945 Škola:** V 2. poschodí bydlí 16 německých učňů, kteří pracují ve zbrojovce na sladovně.
Vyklízení: Koncem února jsou obě školy vyklíženy a přijíždí 900 mladých s vedoucím „Kuratoria“ ve vojenských uniformách. Školy mají vzhled kasáren.
9. dubna přijíždí veliký transport německého vojska. Oddíl se 150 ruskými zajatci je umístěn v měšťanské škole. Na hřišti školní budovy je výařovna. Vaří se v kotlech. Je slyšet mluvit německy, rusky a česky. Naši lidé podstrkují Rusům chléb.
10. dubna zastaveno školní vyučování pro velký ruch různých lidí ve škole. Komise pak zjišťuje na 10.000,- Kč škod ve škole. Na školním hřišti ryjí ruští zajatci latríny.
11. dubna zákopníci se řadí u školy měšťanské i obecné a za pochodu a hudby odcházejí na nádraží. Zůstává jen vedení zákopníků. Lidé si budují skrýše na potraviny, šatstvo, obuv a hodnotné předměty. Je strach, aby nebyl Újezd evakuován. Večer **8. května** přišli do měšťanské školy 2 sovětsí vojáci a oznámili, že v obou školách bude zajatecký tábor. K 11. hodině večer přišli opět s předsedou Janistinem a majorem RA. Nařizují, aby o 4. hodině ráno 60 mužů vyklidilo obě školy. Obecná škola bude upravena pro německé zajaté důstojníky, na měšťanské bude mužstvo.
12. května: Je sobota, že škol se stěhuje zajatecký tábor. Večer přijíždí rumunské vojsko. 1 050 mužů, 80 koní. Bylo u nás na 4 000 vojáků celkem.
- 1949 Národní škola:** Po osvobození bylo nutno školu opravit. Škody zde způsobené válkou byly odhadnuty na 110.770,- Kčs. Počet žáků se snížil r. 1946 ze 260 na 210. Roku 1947 budova opět opravena nákladem 145.594,- Kčs.
Měšťanská škola = nyní střední škola: Stát převzal hospodářství MNV – tedy i hospodaření školy. Nevymáhá se již nic od obcí školního obvodu. Rozpočtem MNV dáno škole 120.000,- Kčs. Provedeny úpravy tříd a natřeny veškerý školní nábytek. V suterénu budovány šatny, zavedeno přezouvání žáků. **Stravování žáků** si vyžádalo úpravy v suterénu, spojení kuchyně s jídelnou novou chodbou pod vchodem do budovy. Na mimořádných podporách dostala škola 212.000,- Kčs. Tak řádný i mimořádný rozpočet r. 1950 činil 332.000,- Kčs. Musela se nově vybavit kuchyně i jídelna stravování. Rovněž nové šatny. Obě školy dostaly se zahradou 2 pole. Rozšířila se tak nejen školní zahrada, ale především školní hřiště. Zasaženy kolem něho medonosné stromky, pořízen včelín a včelařský kroužek. Byl postaven zahradní domek a pařeniště.
 Tyto údaje o škole by se měly uvádět až u r. 1950. V obecní kronice jsou zapsány ale v části roku 1949. Proto se uvádějí i zde. V roce 1949 má proto obecní kronika tolik stran, poněvadž jsou zaznamenány i události let dřívějších a po roce 1949.
- 1953 Škola:** Dne 24. dubna 1953 schválilo NS nový školský zákon, podle něhož se sjednocuje školství. Národní a střední škola (měšťanská) sjednocena v osmiletou střední školu. Ředitelem této školy je ředitel dřívější měšťanské školy.
- 1957 Osmiletá střední škola:** Ředitel Jan Pavlus, zástupce Marie Gottwaldová. Na nižším stupni je 8 učitelů, na vyšším 7.
- 1959 Škola:** Ke srazu rodáků měla také škola krásnou výstavu ve dnech 27. – 30. června 1959.
- 1961 Škola:** Základní devítiletá škola má na nižším stupni 285 žáků, na vyšším stupni 227 žáků. Celkem tedy 512 žáků. Učitelský sbor má 20 členů, 6 správních zaměstnanců. Jsou to školníci a kuchařky.

- 1963 Základní škola:** Úprava zahrady a hřiště, na které byly dány lavice. O prázdninách vymalovány učebny a kabinety. Ředitelna opatřena novým nábytkem.
Školní kluziště: Je opět vybudováno na hřišti a pilně se bruslí.
- 1967 Škola:** Na dvoře základní školy byly postaveny dílny pro obrábění dřeva a železa. Hodně pomáhali brigádnicky rodiče i děti.
- 1968 Základní devítiletá škola** má 15 tříd, 405 žáků (210 chlapců a 195 dívek). Počet učitelů je 21 (8 mužů a 13 žen).
- 1970 Základní devítiletá škola:** Všech žáků bylo 361 (181 chlapců a 180 dívek). Učitelů je 19 (7 mužů a 12 žen). Školní družinu vede Eliška Šrytrová. Počet dětí je 30.
 Zaměstnanci: 1 školník a 3 uklízečky.
Školní jídelna: 2 kuchařky a 1 myčka. Topičky jsou 2, jedna na poloviční úvazek, druhá na 4 hodiny denně.
- 1971 Základní devítiletá škola:** 1. – 5. r. 171 žáků (94 chlapců a 77 dívek), 6. – 9. r. 184 žáků (94 chlapců a 90 dívek). Z Újezda je 307 žáků (159 chlapců a 148 dívek), ze Žatče 48 žáků (29 chlapců a 19 dívek). Školní družina má 30 žáků. Vyučuje celkem 20 učitelů.
- 1972 Škola základní devítiletá:** Opravy oken, lavic a hřiště. Je nutno zavést ústřední topení.
- 1973 Základní devítiletá škola** má nově ústřední topení.
- 1974 Základní devítiletá škola** má celkem 20 učitelů. V 1. – 5. postupném ročníku je 178 žáků, v 6. – 9. postupném ročníku je 153 žáků. Pionýrská skupina měla 109 pionýrů. Jisker bylo 47. Pionýři dostali od školy a rodičů novou klubovnu v areálu školy. Ve školní družině bylo zapsáno 34 žáků. Ústřední topení školy dokončeno před prázdninami. Celá budova musela být proto vymalována.
- 1975** Zmodernizování zařízení školní kuchyně.
- 1979** Nižší stupeň – 7 tříd, 190 žáků (94 chlapců a 96 dívek).
 Vyšší stupeň – 8 tříd, 221 žáků (122 chlapců a 99 dívek).
 Učitelský sbor: nižší stupeň 7, vyšší stupeň 12.
 Žáci se připravovali na místní spartakiády v Měnině, Újezdě, Žatčanech, Telnici a v Sokolnicích.
- 1982 Škola:** Ve 14 třídách je 390 žáků. 1. – 4. ročník 5 tříd, 6. – 9. postupový ročník 9 tříd. Polovina žáků končí již školní docházku v 8. třídě. Proto do 9. třídy chodí také žáci ze Sokolnic, Otnic, Lovčiček a Milešovic. Škola má 19 učitelů a vedoucí školní družiny.
- 1983 Škola:** Nový název – základní škola, místo dosavadní základní devítileté školy. Škola má 13 tříd a 377 žáků. Koncem školního roku odešel do důchodu po 24 letech působení ředitel Jan Pěček. Školu převzala ředitelka Dr. Jarmila Procházková z Brna. Je tak druhou ředitelkou na této škole.
 Pro školní rok bylo přijato 76 žáků, z toho 35 dětí s celodenní péčí.
- 1984 Škola:** Projektový ústav v Brně projektuje velkou přístavbu základní školy.
- 1985 Škola** měla 14 tříd a 387 žáků. 40% žáků šlo na studie, 60% do učebních oborů. Je to pěkný nárůst studentů. V pionýrské organizaci pracovalo 305 dětí ve 14 oddílech.
 Pro československou spartakiádu nacvičila škola 5 skladeb. Na okrskové a okresní spartakiádě cvičilo 209 žáků.
- 1987 Škola:** Byla zahájena další etapa budování přístavby základní školy, aby nová školní budova byla v provozu od 1. září 1990. Do středních škol bylo odesláno 24 žáků. Na škole pracuje 16 zajímavých kroužků.

1988 Základní škola má 416 žáků. Z Újezda 295, ze Žatčan 55, z Telnice 66. Učilo se v 15 třídách.

Je nedostatek prostoru, finančních prostředků na údržbu a nedostatečné vybavení pro pracovní a tělesnou výchovu.

Do středních škol odešlo na studie 21 žáků. Pěkná byla mimoškolní činnost. Na škole pracuje 14 zájmových kroužků.

V PO SSM je 245 žáků, v oddílech Sokola je 213 žáků. Dobrá je úroveň školního stravování. Rozpočet školy na rok 1988

byl 133.550,- Kčs. Na škole byla zřízena pobočka LŠU – Lidové školy umění Šlapanice.

1990 Školství: Školu navštěvovalo 383 žáků (179 chlapců a 204 dívek). Na 1. stupni v 6 třídách 129, na 2. stupni 254 v 10 třídách.

Při velkých změnách byl nedostatek mnohých učebnic a záleželo proto hodně na učitelích, kteří založili i učitelské fórum.

25. ledna bylo na škole tajné hlasování o důvěře vedení školy. Důvěru získala ředitelka školy, nedůvěru její zástupce.

Rada ONV Brno – venkov odvolala z funkce k 19. únoru všechny vedoucí pracovníky a bylo vyhlášeno výběrové řízení na tyto funkce.

1. července byla přijata za ředitelku školy opět dosavadní ředitelka Dr. Jarmila Procházková. Jejím zástupcem ustanoven učitel Pavel Polách, který byl mluvčím učitelského fóra.

SEZNAM UČITELŮ V LETECH 1951–2008

Školní rok 1951/52

Ředitel Kopeček Rudolf

Učitelé Ambrozová Božena
Gottwaldová Marie
Greplová Vlasta
Jakubcová Marie

Jánoš Bohumír
Kučera Ladislav
Noskai Vojtěch

Pásek Jaroslav
Štroblik Stanislav
Valíček Václav

Školní rok 1952/53

Ředitel Kopeček Rudolf

Učitelé Gottwaldová Marie
Greplová Vlasta
Jakubcová Marie
Jánoš Bohumír

Kučera Ladislav
Moravcová Jarmila
Noskai Vojtěch

Pásek Jaroslav
Štroblik Stanislav
Valíček Václav

Školní rok 1953/54

Ředitel Kopeček Rudolf

Učitelé Gottwaldová Marie
Greplová Vlasta
Jakubcová Marie
Jánoš Bohumír
Kopečková Marie
Kučera Ladislav

Kučerová Marie
Mach Karel
Moravcová Jarmila
Noskai Vojtěch
Pásek Jaroslav

Pelej František
Spáčil Jaroslav
Štroblik Stanislav
Voděrová Marie
Zezula František

Školní rok 1954/55

Ředitel	Kopeček Rudolf		
Učitelé	Gottwaldová Marie	Mach Karel	Spáčil Jaroslav
	Greplová Vlasta	Moravcová Jarmila	Štrobliík Stanislav
	Jánoš Bohumír	Noskai Vojtěch	Voděrová Marie
	Kopečková Marie	Pásek Jaroslav	Zežula František
	Kučerová Marie	Pelej František	

Školní rok 1955/56

Ředitel	Pavlus Jan		
Učitelé	Gottwaldová Marie	Kučera Ladislav	Spáčil Jaroslav
	Greplová Vlasta	Kučerová Marie	Štrobliík Stanislav
	Jakubcová Marie	Moravcová Jarmila	Voděrová Marie
	Jánoš Bohumír	Noskai Vojtěch	Zežula František
	Kopeček Rudolf	Pěčková Anežka	
	Kopečková Marie	Pelej František	

Školní rok 1956/57

Ředitel	Pavlus Jan		
Učitelé	Daňková Hana (od února 1957)	Kopečková Marie	Pěčková Anežka
	Greplová Vlasta	Kučerová Marie	Pelej František
	Jakubcová Marie	Moravcová Jarmila	Spáčil Jaroslav
	Jánoš Bohumír	Mrázková Svatava	Štrobliík Stanislav
	Kopeček Rudolf	Pavlusová Jaromíra	Zežula František

Školní rok 1957/58

Ředitel	Pavlus Jan		
Učitelé	Daňková Hana	Kopečková Marie	Pěčková Anežka
	Gottwaldová Marie	Kučera Ladislav	Ryšavá Blahomíra
	Hlavsa Jaroslav	Kučerová Marie	Spáčil Jaroslav
	Jakubcová Marie	Mach Karel	Štrobliík Stanislav
	Jánoš Bohumír	Moravcová Jarmila	
	Kopeček Rudolf	Paulíková Jitka	

Školní rok 1958/59

Ředitel	Pavlus Jan		
Učitelé	Daňková Hana	Kučera Ladislav	Pěčková Anežka
	Gottwaldová Marie	Kučerová Marie	Ryšavá Blahomíra
	Jakubcová Marie	Mach Karel	Sehnalová Bohuslava
	Jánoš Bohumír	Masařová Anežka	Skřivánek Jiří
	Kopeček Rudolf	Moravcová Jarmila	Šebelová Květoslava
	Kopečková Marie	Pěček Jan	

Školní rok 1959/60

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Danielová Zora	Kopečková Marie	Pěčková Anežka
	Daňková Hana	Kučera Ladislav	Ryšavá Blahomíra
	Galková Anna	Kučerová Marie	Sehnalová Bohumila
	Jakubcová Marie	Masařová Anežka	Šebelová Květuše
	Jánoš Bohumír	Moravcová Jarmila	Úberallová Vlasta
	Kopeček Rudolf	Pavlus Jan	Václavek Miroslav

Školní rok 1960/61

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Danielová Zora	Kučera Ladislav	Ryšavá Blahomíra
	Daňková Hana	Kučerová Marie	Sehnalová Bohumila
	Galková Anna	Masařová Anna	Úberallová Vlasta
	Hyneček Miroslav	Mocňáková Vlasta	<i>přišly během</i> Kalíková Drahomíra
	Jakubcová Marie	Moravcová Jarmila	<i>šk. roku</i> Böhmová Marie
	Jánoš Bohumír	Nohelová Věra	Lukáš Pavel
	Jurášová Jarmila	Pavlus Jan	Šrytřová Eliška
	Kopeček Rudolf	Pěčková Anežka	
	Kopečková Marie	Podrazilová Věra	

Školní rok 1961/62

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Danielová Zora	Kopečková Marie	Pindryč Josef
	Daňková Hana	Křesťanová Věra	Riterová Hilda
	Hegerová Iva	Kučerová Marie	Růžičková Alena
	Hyneček Miroslav	Machourková Jana	Ryšavá Blahomíra
	Jakubcová Marie	Nohelová Věra	Štěpánská Hana
	Jánoš Bohumír	Pásek Jaroslav	Žalkovská Anežka
	Kadlecová Marie	Pěčková Anežka	

Školní rok 1962/63

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Daněk Vlastimil (od dubna 1963)	Kadlecová Marie (do dubna 1963)	Pěčková Anežka
	Danielová Zora	Kohoutová Marie	Pindryč Josef
	Daňková Hana	Kopečková Marie	Ryšavá Blahomíra
	Hegerová Iva	Křesťanová Věra	Štěpánská Hana
	Hyneček Miroslav	Kučerová Marie	Tvrďá (prov. Růžičková) Alena
	Jakubcová Marie	Machourková (prov. Šírová) Jana	Žalkovská Anežka
	Jánoš Bohumír	Pásek Josef	

Školní rok 1963/64

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Daněk Vlastimil	Jakubcová Marie	Pěčková Anežka
	Danielová Zora	Jánoš Bohumír	Pindryč Josef
	Daňková Hana	Kohoutová Marie	Ryšavá Blahomíra
	Duchoňová Milena	Kopečková Marie	Šírová Jana
	Galková Anna	Křestánová Věra	Žalkovská Anežka
	Hegerová Iva	Kučerová Marie	
	Hyneček Miroslav	Menoušková Ema	

Školní rok 1964/65

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Daněk Vlastimil	Konzbul Vojtěch	Pěčková Anežka
	Daňková Hana	Kopečková Marie	Pindryč Josef
	Galková Anna	Křestánová Věra	Ryšavá Blahomíra
	Hegerová Iva	Kučerová Marie	Stejskalová Hana
	Jánoš Bohumír	Menoušková Ema	Šírová Jana
	Jílková Antonie	Nohelová Věra	Žalkovská Anežka

Školní rok 1965/66

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Boháč Bedřich	Hrčková Emilie	Menoušková Ema
	Daněk Vlastimil	Jánoš Bohumír	Pěčková Anežka
	Danielová Zora	Jílková Antonie	Pindryč Josef
	Daňková Hana	Jiráčková Lída	Ryšavá Blahomíra
	Floriánová Marie	Konzbul Vojtěch	Šírová Jana
	Galková Anna	Kopečková Marie	Žalkovská Anežka
	Hegerová Iva	Kučerová Marie	Žalud Jiří

Školní rok 1966/67

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Danielová Zora	Konzbul Vojtěch	Pindryč Josef
	Daňková Hana	Kopečková Marie	Ryšavá Blahomíra
	Floriánová Marie	Kotenová Anna	Šrytřová Eliška
	Galková Anna	Kučerová Marie	Šulcová Františka
	Haluzová Jarmila	Mazourová Marie (do 28.11.)	Vlčková Jarmila
	Hegerová Iva	Menoušková Ema	Žalkovská Anežka
	Jánoš Bohumír	Pásek Jaroslav	
	Jílková Antonie	Pěčková Anežka	

Školní rok 1967/68

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Danielová Zora	Jiráčková Lída	Pěčková Anežka
	Daňková Hana	Konzbul Vojtěch	Pindrič Josef
	Fabin Josef	Kopeček Rudolf	Ryšavá Blahomíra
	Floriánová Marie	Kopečková Marie	Šrytrová Eliška
	Galková Anna	Kučerová Marie	Šulcová Františka
	Haluzová Jarmila	Menoušková Ema	Žalkovská Anežka
	Jánoš Bohumír	Pásek Jaroslav	

Školní rok 1968/69

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Boháč Dušan	Jánoš Bohumír	Pásek Jaroslav
	Danielová Zora	Jiráčková Lída	Pěčková Anežka
	Daňková Hana	Konzbul Vojtěch	Ryšavá Blahomíra
	Fabin Jaroslav	Kopeček Rudolf	Šrytrová Eliška
	Floriánová Marie	Kopečková Marie	Šulcová Františka
	Galková Anna	Kučerová Marie	Žalkovská Anežka
	Haluzová Jarmila	Lauterbach Gabriel	
	Haluzová Jarmila	Menoušková Ema	

Školní rok 1969/70

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Boháč Dušan	Haluzová Jarmila	Menoušková Ema
	Danielová Zora	Jánoš Bohumír	Pásek Jaroslav
	Daňková Hana	Jiráčková Lída	Pěčková Anežka
	Fabin Jaroslav	Kopečková Marie	Ryšavá Blahomíra
	Galková Anna	Kučerová Marie	Šulcová Františka
	Haluzová Jarmila	Lauterbach Gabriel	Žalkovská Anežka

Školní rok 1970/71

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Danielová Zora	Jílková Antonie	Nováková Helena
	Daňková Hana	Jiráčková Lída	Pásek Jaroslav
	Fabin Jaroslav	Kučerová Marie	Pěčková Anežka
	Haluzová Jarmila	Lauterbach Gabriel	Ryšavá Blahomíra
	Haluzová Jarmila	Menoušková Ema	Žalkovská Anežka
	Jánoš Bohumír	Minaříková Jindřiška	

SEZNAM UČITELŮ V LETECH 1951–2008

Školní rok 1971/72

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Danielová Zora	Jílková Antonie	Minaříková Jindřiška
	Daňková Hana	Jiráčková Lída	Palianová Helena
	Fabin Jaroslav	Kučerová Marie	Pásek Jaroslav
	Haluzová Jarmila	Malá Olga	Pěčková Anežka
	Jánoš Bohumír	Menoušková Ema	Žalkovská Anežka

Školní rok 1972/73

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Danielová Zora	Jánoš Bohumír	Minaříková Jindřiška
	Daňková Hana	Jílková Antonie	Paliánová Helena
	Fabin Jaroslav	Jiráčková Lída	Pásek Jaroslav
	Haluzová Jarmila	Jursová Ludmila	Pěčková Anežka
	Chvátalová Jaroslava	Menoušková Ema	Žalkovská Anežka

Školní rok 1973/74

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Danielová Zora	Jílková Antonie	Paliánová Helena
	Daňková Hana	Jiráčková Lída	Pásek Jaroslav
	Fabin Jaroslav	Jursová Ludmila	Pěčková Anežka
	Haluzová Jarmila	Lauterbach Gabriel	Ryšavá Blahomíra
	Chvátalová Jaroslava	Menoušková Ema	Žalkovská Anežka
	Jánoš Bohumír	Minaříková Jindřiška	

Školní rok 1974/75

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Audy Oldřich	Horáková Drahomíra	Minaříková Jindřiška
	Daňková Hana	Jílková Antonie	Pásek Jaroslav
	Domesová Zuzana	Jiráčková Lída	Pěčková Anežka
	Fabin Jaroslav	Jursová Ludmila	Ryšavá Blahomíra
	Glaserová Marta	Křen František	Vozdecká Eva
	Haluzová Jarmila	Kučerová Marie	Žalkovská Anežka
	Holubová Drahomíra	Lauterbach Gabriel	
	Horáková Antonie	Menoušková Ema	

Školní rok 1975/76

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Daňková Hana	Chrisafisová Margarita	Ryšavá Blahomíra
	Dvorníková Olga	Jílková Antonie	Šrytrová Eliška
	Fabin Jaroslav	Jiráčková Lída	Šullová Jana
	Glaserová Marta	Lauterbach Gabriel	Tučková Radmila
	Holubová Drahomíra	Menoušková Ema	Vaňková Ivana
	Horáková Antonie	Pásek Jaroslav	Vozdecká Eva
	Horáková Drahomíra	Rašovská Božena	Žalkovská Anežka

Školní rok 1976/77

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Coufalová Ludmila	Chrisafisová Margarita	Polách Pavel
	Daňková Hana	Jílková Antonie	Rašovská Božena
	Drlíková Jindřiška	Jiráčková Lída	Ryšavá Blahomíra
	Fabin Jaroslav	Juda Stanislav	Šrytrová Eliška
	Fialová Eva	Kubát Josef	Vaňková Ivana
	Glaserová Marta	Kučerová Marie	Vozdecká Eva
	Haluzová Jarmila	Lauterbach Gabriel	Žalkovská Anežka
	Horáková Antonie	Menoušková Ema	
	Horáková Drahomíra	Pásek Jaroslav	

Školní rok 1977/78

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Coufalová Ludmila	Horáková Antonie	Lauterbach Gabriel
	Daňková Hana	Horáková Drahomíra	Menoušková Ema
	Fabin Jaroslav	Chrisafisová Margarita	Minaříková Jindřiška
	Fabinová Ivana	Churavá Jarmila	Polách Pavel
	Fialová Eva	Jílková Antonie	Ryšavá Blahomíra
	Glaserová Marta	Jiráčková Lída	Šrytrová Eliška
	Haluzová Jarmila	Kubát Jaroslav	Žalkovská Anežka

Školní rok 1978/79

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Daňková Hana	Horáková Drahomíra	Minaříková Jindřiška
	Drlíková Jindřiška	Chrisafisová Margarita	Polách Pavel
	Fabin Jaroslav	Churavá Jarmila	Rašovská Božena
	Fabinová Ivana	Jiráčková Lída	Ryšavá Blahomíra
	Haluzová Jarmila	Kučerová Marie	Šrytrová Anežka
	Holubová Drahomíra	Lauterbach Gabriel	Žalkovská Anežka
	Horáková Antonie	Menoušková Ema	

Školní rok 1979/80

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Daňková Hana	Chrisafisová Margarita	Proklešková Eva
	Drlíková Jindřiška	Churavá Jarmila	Rašovská Božena
	Fabin Jaroslav	Jiráčková Lída	Ryšavá Blahomíra
	Fabinová Ivana	Lauterbach Gabriel	Šrytrová Anežka
	Haluzová Jarmila	Menoušková Ema	Žalkovská Anežka
	Holubová Drahomíra	Minaříková Jindřiška	
	Horáková Antonie	Polách Pavel	

Školní rok 1980/81

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Bátovská Margarita	Haluzová Jarmila	Minaříková Jindřiška
	Daňková Hana	Holubová Drahomíra	Polách Pavel
	Drlíková Jindřiška	Horáková Antonie	Proklešková Eva
	Fabin Jaroslav	Churavá Jarmila	Rašovská Božena
	Fabinová Ivana	Jiráčková Lída	Ryšavá Blahomíra
	Floriánová Drahomíra	Lauterbach Gabriel	Šrytrová Eliška
	(od října 1980)	Menoušková Ema	Žalkovská Anežka

Školní rok 1981/82

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Bátovská Margarita	Holubová Drahomíra	Menoušková Ema
	Daňková Hana	Horáková Antonie	Minaříková Jindřiška
	Fabin Jaroslav	Horáková Drahomíra	Polách Pavel
	Fabinová Ivana	Churavá Jarmila	Rašovská Božena
	Floriánová Drahomíra	Jiráčková Lída	Ryšavá Blahomíra
	(do února 1982)	Kolková Eva	Žalkovská Anežka
	Haluzová Jarmila	Lauterbach Gabriel	

Školní rok 1982/83

Ředitel	Pěček Jan		
Učitelé	Bátovská Margarita	Haluzová Jarmila	Pelikán
	Buchal Karel	Holubová Drahomíra	Polách Pavel
	Daňková Hana	Horáková Antonie	Rašovská Božena
	Drlíková Jindřiška	Churavá Jarmila	Ryšavá Blahomíra
	Fabin Jaroslav	Jiráčková Lída	Žalkovská Anežka
	Fabinová Ivana	Menoušková Ema	

Školní rok 1983/84

Ředitelka Procházková Jarmila

Učitelé	Bátovská Margarita	Haluzová Jarmila	Němcová Jarmila
	Buchal Karel	Holubová Drahomíra	Polách Pavel
	Daňková Hana	Horáková Antonie	Rašovská Božena
	Drlíková Jindřiška	Churavá Jarmila	Ryšavá Blahomíra
	Fabin Jaroslav	Jiráčková Lída	Žalkovská Anežka
	Fabinová Ivana	Menoušková Ema	

Školní rok 1984/85

Ředitelka Procházková Jarmila

Učitelé	Buchal Karel	Holubová Drahomíra	Polách Pavel
	Daňková Hana	Horáková Antonie	Rambousek Milan
	Drlíková Jindřiška	Churavá Jarmila	Rašovská Božena
	Fabin Jaroslav	Jiráčková Lída	Ryšavá Blahomíra
	Fabinová Ivana	Kalendová Dana	Spoustová Marie
	Haluzová Jarmila	Menoušková Ema	Žalkovská Anežka

Školní rok 1985/86

Ředitelka Procházková Jarmila

Učitelé	Buchal Karel	Horáková Jarmila	Staňová Jarmila
	Daňková Hana	Churavá Jarmila	Švecová Jana
	Drlíková Jindřiška	Jiráčková Lída	Tichá Blanka
	Fabin Jaroslav	Menoušková Ema	Vavrušová Jitka
	Fabinová Ivana	Polách Pavel	Žalkovská Anežka
	Haluzová Jarmila	Ryšavá Blahomíra	
	Holubová Drahomíra	Sedláčková Vlasta	

Školní rok 1986/87

Ředitelka Procházková Jarmila

Učitelé	Bátovská Margarita	Haluzová Jarmila	Ludíková Anna
	Buchal Karel	Holubová Drahomíra	Menoušková Ema
	Daňková Hana	Horáková Antonie	Navrátilová Zora
	Drlíková Jindřiška	Churavá Jarmila	Pavel Polách
	Fabin Jaroslav	Jiráčková Lída	Sedláčková Vlasta
	Fabinová Ivana	Kratochvílová Iva	Žalkovská Anežka

Školní rok 1987/88

Ředitelka	Procházková Jarmila		
Učitelé	Bátovská Margarita	Horáková Antonie	Němcová Jarmila
	Buchal Karel	Churavá Jarmila	Polách Pavel
	Drlíková Jindřiška	Jiráčková Lída	Procházková Zora
	Fabin Jaroslav	Kolková Eva	Ryšavá Drahomíra
	Fabinová Ivana	Kratochvílová Iva	Sedláčková Vlasta
	Haluzová Jarmila	Ludíková Anna	Žalkovská Anežka
	Holubová Drahomíra	Menoušková Ema	

Školní rok 1988/89

Ředitelka	Procházková Jarmila		
Učitelé	Bátovská Margarita	Holubová Drahomíra	Menoušková Ema
	Buchal Karel	Horáková Antonie	Němcová Jarmila
	Drlíková Jindřiška	Churavá Jarmila	Polách Pavel
	Dvorníková Olga	Jiráčková Lída	Procházková Zora
	Fabin Jaroslav	Kolková Eva	Sedláčková Vlasta
	Fabinová Ivana	Kratochvílová Iva	Žalkovská Anežka
	Haluzová Jarmila	Ludíková Anna	

Školní rok 1989/90

Ředitelka	Procházková Jarmila		
Učitelé	Bátovská Margarita	Haluzová Jarmila	Kratochvílová Iva
	Buchal Karel	Holubová Drahomíra	Menoušková Ema
	Drlíková Jindřiška	Horáková Antonie	Němcová Jarmila
	Dvorníková Olga	Churavá Jarmila	Polách Pavel
	Fabin Jaroslav	Jiráčková Lída	Sedláčková Vlasta
	Fabinová Ivana	Kolková Eva	Žalkovská Anežka

Školní rok 1990/91

Ředitelka	Procházková Jarmila		
Učitelé	Bátovská Margarita	Haluzová Jarmila	Kratochvílová Iva
	Buchal Karel	Holubová Drahomíra	Menoušková Ema
	Drlíková Jindřiška	Horáková Antonie	Němcová Jarmila
	Dvorníková Olga	Hradilová Jana	Polách Pavel
	Fabin Jaroslav	Churavá Jarmila	Sedláčková Vlasta
	Fabinová Ivana	Jiráčková Lída	Valla Jiří
	Gold Dalibor	Kolková Eva	Žalkovská Anežka

Školní rok 1991/92

Ředitelka Procházková Jarmila

Ředitel Churavý Ivan (od 1.12.1991)

Učitelé	Bátovská Margarita	Haluzová Jarmila	Konzalová Rita
	Buchal Karel	Holubová Drahomíra	Kratochvílová Iva
	Daněk Josef	Horáková Antonie	Ludíková Anna
	Dvorníková Olga	Hradilová Jana	Menoušková Ema
	Fabin Jaroslav	Churavá Jarmila	Němcová Jarmila
	Fabinová Ivana	Jiráčková Lída	Polách Pavel
	Fedorková Liba	Kocian Josef	Valla Jiří
	Gold Dalibor	Kolková Eva	Žalkovská Anežka

Školní rok 1992/93

Ředitel Churavý Ivan

Učitelé	Bátovská Margarita	Gold Dalibor	Konzalová Rita
	Buchal Karel	Haluzová Jarmila	Menoušková Ema
	Burianová Jana	Holubová Drahomíra	Mihulec Milan
	Daněk Josef	Horáková Antonie	Nedomová Iva
	Daňková Hana	Hradilová Jana	Němcová Jarmila
	Dvorníková Olga	Churavá Jarmila	Polách Pavel
	Fabin Jaroslav	Jenišová Ludmila	Valla Jiří
	Fabinová Ivana	Jiráčková Lída	Žalkovská Anežka
	Fedorková Liba	Kocian Josef	Životská Věra
	Fuxová Lenka	Kolková Eva	

Školní rok 1993/94

Ředitel Churavý Ivan

Učitelé	Bátovská Margarita	Haluzová Jarmila	Kolková Eva
	Buchal Karel	Holubová Drahomíra	Menoušková Ema
	Daněk Josef	Horáková Antonie	Mihulec Milan
	Daňková Hana	Hradilová Jana	Polách Pavel
	Dvorníková Olga	Churavá Jarmila	Pražáková Ludmila
	Fabin Jaroslav	Jenišová Ludmila	Valla Jiří
	Fabinová Ivana	Jiráčková Lída	Žalkovská Anežka
	Gold Dalibor	Kocian Josef	Životská Věra

Školní rok 1994/95

Ředitel	Churavý Ivan		
Učitelé	Bátovská Margarita	Hradilová Jana	Němcová Jarmila
	Daněk Josef	Churavá Jarmila	Polách Pavel
	Dvorníková Olga	Jenišová Ludmila	Pražáková Ludmila
	Fabin Jaroslav	Jiráčková Lída	Tichá Blanka
	Fabinová Ivana	Kocian Josef	Valla Jiří
	Gold Dalibor	Kolková Eva	Vysočanová Jarmila
	Haluzová Jarmila	Konzalová Rita	Zahradníková Andrea
	Holubová Drahomíra	Menoušková Ema	Žalkovská Anežka
	Horáková Antonie	Nedomová Iva	Životská Věra

Školní rok 1995/96

Ředitel	Churavý Ivan		
Učitelé	Bátovská Margarita	Hradilová Jana	Polách Pavel
	Daněk Josef	Churavá Jarmila	Pražáková Jarmila
	Dvorníková Olga	Jenišová Ludmila	Valla Jiří
	Fabin Jaroslav	Jiráčková Lída	Vaňura Jan
	Fabinová Ivana	Kocian Josef	Vernerová Simona
	Gold Dalibor	Kolková Eva	Žalkovská Anežka
	Haluzová Jarmila	Konzalová Rita	Životská Věra
	Holubová Drahomíra	Menoušková Ema	
	Horáková Antonie	Němcová Jarmila	

Školní rok 1996/97

Ředitel	Churavý Ivan		
Učitelé	Baraňáková Denisa	Holubová Drahomíra	Němcová Jarmila
	Bátovská Margarita	Hradilová Jana	Polách Pavel
	Daňková Stanislava	Churavá Jarmila	Pražáková Ludmila
	Dvorníková Olga	Jiráčková Lída	Šmukařová Irena
	Fabin Jaroslav	Kocian Josef	Švehlová Markéta
	Fabinová Ivana	Kolková Eva	Vernerová Simona
	Gold Dalibor	Menoušková Ema	Žalkovská Anežka
	Haluzová Jarmila	Mikšíková Jana	Životská Věra

Školní rok 1997/98

Ředitel	Churavý Ivan		
Učitelé	Baraňáková Denisa	Holubová Drahomíra	Mikšíková Jana
	Bátovská Margarita	Hradilová Jana	Němcová Jarmila
	Daňková Stanislava	Hrozková Iva	Polách Pavel
	Dvorníková Olga	Churavá Jarmila	Pražáková Ludmila
	Fabin Jaroslav	Jiráčková Lída	Šmukařová Irena
	Fabinová Ivana	Kocian Josef	Švehlová Markéta
	Gold Dalibor	Kolková Eva	Žalkovská Anežka
	Haluzová Jarmila	Menoušková Ema	Životská Věra

Školní rok 1998/99

Ředitel	Churavý Ivan		
Učitelé	Baraňáková Denisa	Holubová Drahomíra	Mikšíková Jana
	Bátovská Margarita	Hradilová Jana	Muselíková Markéta
	Daňková Stanislava	Churavá Jarmila	Němcová Irena
	Dvorníková Olga	Klimeshová Hana	Němcová Jarmila
	Fabin Jaroslav	Kocian Josef	Polách Pavel
	Fabinová Ivana	Kolková Eva	Pražáková Jarmila
	Gold Dalibor	Kulichová Martina	Žalkovská Anežka
	Haluzová Jarmila	Menoušková Ema	Životská Věra

Školní rok 1999/2000

Ředitel	Churavý Ivan		
Učitelé	Baraňáková Denisa	Holub Miloš	Kulichová Martina
	Bátovská Margarita	Holubová Drahomíra	Matuštková Radka
	Čermáková Martina	Hradilová Jana	Menoušková Ema
	Dvorníková Olga	Churavá Jarmila	Nedomová Iva
	Fabin Jaroslav	Klimeshová Hana	Němcová Irena
	Fabinová Ivana	Kocian Josef	Němcová Jarmila
	Gold Dalibor	Kolková Eva	Polách Pavel
	Helebrandová Zdeňka	Koujilová Věra	Životská Věra

Školní rok 2000/2001

Ředitel	Churavý Ivan		
Učitelé	Audyová Zora	Churavá Jarmila	Němcová Jarmila
	Baraňáková Denisa	Klimešová Hana	Pekalová Dagmar
	Bátovská Margarita	Kocian Josef	Polách Pavel
	Dvorníková Olga	Kolková Eva	Slavičková Petra
	Fabin Jaroslav	Kulichová Martina	Špačková Jaroslava
	Fabinová Ivana	Matuščíková Radka	Žalkovská Anežka
	Gold Dalibor	Menoušková Ema	Životská Věra
	Holubová Drahomíra	Nedomová Iva	
	Hradilová Jana	Němcová Irena	

Školní rok 2001/2002

Ředitel	Churavý Ivan		
Učitelé	Audyová Zora	Churavá Jarmila	Muselíková Markéta
	Bátovská Margarita	Jánošíková Hana	Nedomová Iva
	Dudová Lucie	Jedličková Miroslava	Němcová Irena
	Dvorníková Olga	Karlasová Alena	Němcová Jarmila
	Fabin Jaroslav	Klimešová Hana	Ovczaryková Dagmar
	Fabinová Ivana	Kocian Josef	Polách Pavel
	Gold Dalibor	Kolková Eva	Slavičková Petra
	Hladká Marie	Kulichová Martina	Žalkovská Anežka
	Hobl Aleš	Malíková Ludmila	Životská Věra
	Hradilová Jana	Matúšová Barbora	

Školní rok 2002/2003

Ředitel	Churavý Ivan		
Učitelé	Audyová Zora	Karlasová Alena	Němcová Jarmila
	Bátovská Margarita	Kocian Josef	Němcová Milada
	Bočková Marie	Kolková Eva	Ovczaryková Dagmar
	Dudová Lucie	Kovaříková Ludmila	Polách Pavel
	Fabinová Ivana	Kulichová Martina	Šimbera Radovan
	Gold Dalibor	Mácová Simona	Žáčková Stanislava
	Hobl Aleš	Malíková Ludmila	Žalkovská Anežka
	Hradilová Jana	Muselíková Markéta	Životská Věra
	Churavá Jarmila	Nedomová Iva	
	Jánošíková Hana	Němcová Irena	

Školní rok 2003/2004

Ředitel	Churavý Ivan		
Učitelé	Audyová Zora	Jandlová Irena	Němcová Jarmila
	Bátovská Margarita	Jánošíková Hana	Ovczaryková Dagmar
	Bublová Jitka	Jedličková Miroslava	Pohludková Lucie
	Dudová Lucie	Karlasová Alena	Polách Pavel
	Dvorníková Olga	Kocian Josef	Žáčková Stanislava
	Fabinová Ivana	Kolková Eva	Žalkovská Anežka
	Gold Dalibor	Kulichová Martina	Životská Marie
	Gregorová Simona	Muselíková Markéta	Životská Věra
	Hobl Aleš	Nedomová Iva	Životský Martin
	Hradilová Jana	Němcová Irena	

Školní rok 2004/2005

Ředitel	Churavý Ivan		
Učitelé	Archlebová Pavla	Hradilová Jana	Nedomová Iva
	Audyová Zora	Hobl Aleš	Němcová Jarmila
	Bártová Sylva	Jánošíková Hana	Pohludková Lucie
	Bátovská Margarita	Karlasová Alena	Polách Pavel
	Bublová Jitka	Kocian Josef	Vyhnálková Barbora
	Dvorníková Olga	Kolková Eva	Žáčková Stanislava
	Fabinová Ivana	Kulichová Martina	Žalkovská Anežka
	Gold Dalibor	Marcin Marian	Životská Věra
	Gregorová Linda	Muselíková Magda	Životský Martin

Školní rok 2005/2006

Ředitelka	Olšanská Jaroslava		
Učitelé	Archlebová Pavla	Jánošíková Hana	Polách Pavel
	Audyová Zora	Karlasová Alena	Pospíšilová Jana
	Babičková Petra	Kolková Eva	Puttnerová Alena
	Bátovská Margarita	Kopřivová Hana	Richterová Martina
	Bublová Jitka	Kulichová Martina	Šimbera Radovan
	Fabinová Ivana	Lehuta Miloš	Vévar Karel
	Gold Dalibor	Lešovský Jaroslav	Žáčková Stanislava
	Hájek Petr	Mamula Josef	Životská Věra
	Hladký Bohdan	Marcin Marian	Životský Martin
	Hobl Aleš	Nedomová Iva	
	Hradilová Jana	Němcová Jarmila	

Školní rok 2006/2007

Ředitelka Olšanská Jaroslava

Učitelé Archlebová Pavla
 Audyová Zora
 Babičková Petra
 Bátovská Margarita
 Bublová Jitka
 Gold Dalibor
 Grossmanová Soňa
 Hladká Jana
 Hladký Bohdan

Hobl Aleš
 Hradilová Jana
 Karlasová Alena
 Kolková Eva
 Kopřivová Hana
 Kulichová Martina
 Látal Petr
 Lehuta Miloš
 Marcin Marian

Nedomová Iva
 Němcová Jarmila
 Polách Pavel
 Richterová Martina
 Staňková Jaroslava
 Žalkovská Anežka
 Životská Věra
 Životský Martin

Školní rok 2007/2008

Ředitelka Olšanská Jaroslava

Učitelé Audyová Zora
 Babičková Petra
 Bátovská Margarita
 Bublová Jitka
 Gold Dalibor
 Hladká Jana
 Hobl Aleš
 Hradilová Jana

Karlasová Alena
 Kolková Eva
 Kopřivová Hana
 Kulichová Martina
 Lehuta Miloš
 Nedomová Iva
 Němcová Jarmila
 Olšanský Roman

Polách Pavel
 Richterová Martina
 Slavičková Petra
 Staňková Jaroslava
 Životská Věra
 Životský Martin

Mgr. Zuzana Plachá

Porada ve školní jídelně

*B. Sobotka, M. Hašek, M. Holubová, M. Šembera,
 J. Hradil – dostali koláčky*

Titul Příjmení a jméno

Mgr. Babičková Petra
 Mgr. Bátovská Margarita
 Mgr. Bublová Jitka – koordinátorka EVVO
 Mgr. Dvorníková Olga
 Mgr. Gold Dalibor – výchovný poradce
 Mgr. Grossmanová Soňa
 PhDr. Hradilová Jana – koordinátorka ŠVP
 Mgr. Kolková Eva
 Mgr. Kovářová Libuše
 Mgr. Kulichová Martina
 PaedDr. Lehuta Miloš
 Mgr. Máčková Lenka
 Mgr. Nedomová Iva
 Mgr. Němcová Jarmila
 PaedDr. Olšanská Jaroslava – ředitelka školy
 Ing. Olšanský Roman
 Mgr. Plachá Zuzana
 Mgr. Polách Pavel – zástupce ředitelky, koordinátor ICT
 Mgr. Richterová Martina

Ing. Slavičková Petra
 Mgr. Staňková Jaroslava
 Mgr. Zapomělová Martina
 Mgr. Životská Věra
 Mgr. Životský Martin

Vychovatelka školní družiny:
 Matulová Veronika

Pedagogická asistentka:
 Grossmanová Soňa

Vyučující náboženství:
 Jenišová Ludmila
 Konzalová Rita

V letošním roce na mateřské dovolené:

Mgr. Muselíková Markéta
 Mgr. Pešáková Hana
 Mgr. Pohludková Lucie
 Pospíšilová Simona
 Mgr. Žáčková Stanislava
 Mgr. Životská Marie

Učitelé a zaměstnanci školy v roce 2009

SEZNAM SPRÁVNÍCH ZAMĚSTNANCŮ VE ŠKOLNÍM ROCE 2008–2009

Flajšingerová Květoslava	kuchařka	Partl Jan	školník a topič
Florianová Ivana	uklizečka	Partlová Dagmar	kuchařka
Holubová Marie	vedoucí školní jídelny	Petláková Marie	hospodářka školy
Králová Marie	vedoucí kuchařka	Pospíšilová Jana	uklizečka
Mácová Jana	uklizečka	Rujbrová Jarmila	kuchařka
Mičíková Yveta	uklizečka	Svěráková Olga	uklizečka

SEZNAM ŽÁKŮ VE ŠKOLNÍM ROCE 2008–2009

Třída 1. A

třídní učitelka: Mgr. Kolková Eva

Celkem 19 žáků, z toho 12 chlapců, 7 dívek

Bernátová Adéla	Junk Tomáš	Strnadová Tereza
Cidrychová Kristýna	Klosová Lenka	Sýkora Jan
Dokoupilová Emilie	Kugler Petr	Teplý Jaroslav
Drda Tomáš	Macenauerová Markéta	Tisoň Anton
Faturová Kristýna	Matoušek Dominik	Vlk Maxmilián
Gajda Tomáš	Mihula Ondřej	
Jaroš Martin	Pajpach Lukáš	

Třída 1. B

třídní učitelka: Mgr. Nedomová Iva

Celkem 16 žáků, z toho 9 chlapců, 7 dívek

Batková Lucie	Kotolanová Kateřina	Rožprýmová Denisa
Drabáková Nikola	Krošík Ondřej	Sedláčková Petra
Dupal Radek	Kulichová Adéla	Svěrák Tomáš
Haluza Roman	Markel Aleš	Urbánek Zdeněk
König Lukáš	Michl Filip	
Königová Tereza	Novotný Marek	

Třída 2. A

třídní učitelka: Mgr. Kulichová Martina

Celkem 24 žáků, z toho 16 chlapců, 8 dívek

Blaho Ondřej	Kolář Petr	Rožnovská Eva
Florián Aleš	Kovařík Michal	Šafaříková Karolína
Franzká Lucie	Lengál Michal	Šenkýřová Martina
Hon Martin	Luskačová Monika	Šimeček David
Jašková Marie	Měšťanová Kateřina	Šplouchal Jiří
Jurajda Tadeáš	Musil Lukáš	Šujan Patrik
Kachlík Tomáš	Ocásek Jakub	Válková Pavla
Klvač Ondřej	Popelák Oldřich	Zelníček Maxmilián

Třída 3. A

třídní učitelka: Mgr. Životská Věra

Celkem 27 žáků, z toho 15 chlapců, 12 dívek

Barochová Zuzana	Jurák Michal	Mlateček Jiří
Bártek Filip	Kalvodová Julie	Odlas Jakub
Beneš Petr	Konečná Tereza	Pecák Jan
Cidrych Petr	Křížová Kateřina	Rusanov Petr
Drabálková Kristýna	Líska David	Rusanova Jarmila
Fila Adam	Mácová Hana	Slezáková Kateřina
Florián Marek	Machytková Monika	Suchánek Ondřej
Formánková Sabina	Matoušek Martin	Wünsch Radek
Horáček Jonáš	Mihulová Tereza	Zichová Michaela

Třída 4. A

třídní učitelka: Mgr. Dvorníková Olga

Celkem 17 žáků, z toho 5 chlapců, 12 dívek

Bárková Natálie	Macáková Natálie	Ocásková Pavlína
Bílek Jan	Machálková Klára	Pejř František
Diviš Adam	Machytková Iveta	Sekaninová Kristýna
Harváňková Kristýna	Melníková Michaela	Tisoňová Anna
Kaspříková Hana	Molatová Karolína	Žáček Vojtěch
Máca Roman	Mužíková Lenka	

Třída 4. B

třídní učitelka: Mgr. Němcová Jarmila

Celkem 15 žáků, z toho 6 chlapců, 9 dívek

Blaho Petr	Formánková Šárka	Nováček David
Březina Tomáš	Konečná Sabina	Ocásková Lucie
Černá Daniela	Kozdasová Marie	Šlapanská Kamila
Doležalová Dominika	Mariánek Lukáš	Totka David
Floriánová Julie	Muselíková Eliška	Vévar Lukáš

Třída 5. A

třídní učitelka: Mgr. Zapomělová Martina

Celkem 20 žáků, z toho 10 chlapců, 10 dívek

Buchtová Barbora	Kachlík Vojtěch	Ocásková Kateřina
Čáp Dominik	Kalvoda Jaroslav	Pazourková Michaela
Flajšingerová Kateřina	Koláček Marek	Popeláková Vlasta
Florián Dominik	Kozák Kryštof	Staňa Pavel
Holešanská Tereza	Leníková Michaela	Šenkýř Marek
Hošman Marek	Mášová Eliška	Tisoňová Libuše
Jurák Tomáš	Mezuláníková Karolína	

Třída 5. B

třídní učitelka: Mgr. Máčková Lenka

Celkem 15 žáků, z toho 6 chlapců, 9 dívek

Bartek Kryštof	Koláčková Adéla	Plíhalová Barbora
Bedřichová Veronika	Král Josef	Rábllová Michaela
Esterka Miroslav	Krejčířík Lukáš	Rudolecká Zuzana
Haman Libor	Křížová Sabina	Sklenářová Adriana
Hrazdírová Jaroslava	Micheller Radek	Šustrová Kamila

Třída 6. A

třídní učitelka: Mgr. Bátovská Margarita

Celkem 24 žáků, z toho 17 chlapců, 7 dívek

Dokoupilová Hedvika	Hrozek Libor	Slezáková Iveta
Flek Karel	Jašová Markéta	Sobotka Michal
Formánek Radek	Kalvoda Bohumil	Spáčil Michael
Franklová Simona	Krejčí Zdeněk	Staňa Tomáš
Halamka Radek	Krcha Tomáš	Sýkora Zdeněk
Haluza Marek	Muselíková Jana	Šlahůnek Radek
Hladká Hana	Odlasová Veronika	Vévar Michal
Hoško Jan	Popelák Erik	Vinter Jakub

Třída 6. B

třídní učitel: Mgr. Životný Martin

Celkem 23 žáků, z toho 15 chlapců, 8 dívek

Florián Jiří	Knol Ivo	Sedláček Jan
Formánek Jan	Konečná Martina	Suský Martin
Gregorovičová Alice	König Patrik	Teplá Martina
Hanzlíček Jan	Krejčí Marcel	Trnavský Ondřej
Harváňková Monika	Líska Lukáš	Válka Miroslav
Hložek Jiří	Pejř Pavel	Zelinková Veronika
Junk David	Rožková Marie	Zeman Lukáš
Kalvodová Markéta	Rožková Milada	

Třída 7. A

třídní učitelka: Mgr. Babičková Petra

Celkem 22 žáků, z toho 9 chlapců, 13 dívek

Adámková Martina	Knížová Renata	Střihavka Viktor
Bimková Petra	Konečný Jiří	Stukartová Dominika
Čáp Filip	Králová Lucie	Sýkorová Tereza
Fialová Kristýna	Kroupa Jakub	Václavík Petr
Formánková Lucie	Nedomová Karolína	Vlk Miloš
Hladký Dominik	Pavlík Jakub	Zourek Daniel
Hosová Kateřina	Petláková Lenka	
Jurajdová Denisa	Spáčilová Veronika	

Třída 7. B

třídní učitelka: Ing. Slavičková Petra

Celkem 24 žáků, z toho 10 chlapců, 14 dívek

Bínková Magda	Haman Patrik	Staňa David
Březinová Pavlína	Kalvodová Kateřina	Svěrák David
Bučková Tereza	Klanicová Barbora	Svobodová Michaela
Cupáková Eliška	Krošíková Pavlína	Sýkora David
Černá Aneta	Lengál Daniel	Šmerda David
Fraj Viktor	Ocásková Alexandra	Tošič Dušan
Franklová Monika	Pazourková Markéta	Zapletal Tomáš
Gregor Michal	Sklenářová Natálie	Žižlavská Nikola

Třída 8. A

třídní učitel: PaedDr. Lehuta Miloš

Celkem 21 žáků, z toho 5 chlapců, 16 dívek

Benešová Jessica	Jakubcová Kristýna	Marková Iva
Bílá Liliana	Kalvodová Markéta	Mezuláníková Dominika
Čech Milan	Klanicová Tereza	Sychová Diana
Dokoupil Dominik	Klein František	Sýkorová Kristýna
Golis Martin	Kosmáková Kateřina	Šillerová Linda
Hanušová Kristýna	Krejčí Nikol	Vespalcová Dominika
Hladík Marian	Kubičková Andrea	Vítková Michaela

Třída 8. B

třídní učitelka: Mgr. Richterová Martina

Celkem 18 žáků, z toho 7 chlapců, 11 dívek

Beshota Mariya	Křivka Jiří	Ocásek Jiří
Binek Ondřej	Mariánková Kamila	Pejřová Anežka
Elišášová Kateřina	Nečas Ondřej	Pospíšil Tomáš
Florián Michal	Nečasová Renata	Richterová Mlada
Gajdošová Natálie	Nedomová Kristýna	Smejkalová Radoslava
Koblížková Soňa	Oborná Tereza	Strakatý Patrik

Třída 9. A

třídní učitelka: Mgr. Bublová Jitka

Celkem 27 žáků, z toho 13 chlapců, 14 dívek

Březinová Kamila	Klesalová Eva	Mrkvica Martin
Demek Jakub	Kolářek Tomáš	Nedoma Vladimír
Drdová Světlana	Kolářková Vendula	Osička Roman
Fialová Veronika	Konzal Jan	Pospíšilová Veronika
Formánková Lucie	Kozáková Barbora	Sekaninová Sabina
Grepl Milan	Kulich Lukáš	Sklenářová Tereza
Hrazdírka Jiří	Leník Dušan	Sokolová Karin
Jadrná Beata	Máca Milan	Velíšek Ondřej
Jašková Jana	Mičíková Petra	Životský Filip

Třída 9. B

třídní učitel: Mgr. Gold Dalibor

Celkem 27 žáků, z toho 14 chlapců, 13 dívek

Báder Tomáš	Konečná Kateřina	Oravcová Karolína
Bínek Milan	Konečný Radek	Sekaninová Ivana
Cupák Filip	Koukalová Patricie	Staňa Jiří
Dolák Jan	Králová Vladimíra	Šulcová Denisa
Fiala Dominik	Krček Pavel	Varga Lukáš
Jarošová Martina	Krošíková Markéta	Vinčarová Aneta
Kadurová Kristýna	Křížová Monika	Zapoměl Josef
Kašparovský Jiří	Laštůvka Rudolf	Zbořilová Markéta
Kilianová Barbora	Ocásek Martin	Zich Jakub

Do 1. třídy byli pro školní rok 2009 – 2010 zapsáni tito žáci:

Cupáková Kristýna	Hošman Lukáš	Odehnalová Tereza
Čech David	Jašek Jakub	Plachetka Petr
Diviš Matěj	Kocián Marek	Poloučková Barbora
Dobrá Natálie	Kolářová Alena	Robeš Jakub
Drahoš Ivo	Kosmáková Sára	Sekanina Pavel
Drtilová Zuzana	Kozdas Antonín	Staňová Denisa
Dvořáčková Simona	Machálková Erika	Velíšek Josef
Fila Daniel	Maršálová Adéla	Viška David
Halíček Robert	Máša Martin	Vykoukal Lubomír
Hladík Filip	Musilová Michaela	Zelený Tomáš
Horáčková Anna	Nachtněbl Tomáš	Zelinka Michal
Horáčková Linda	Nová Žaneta	Zourek Filip

Můj vztah ke škole a k našemu městu

Do školy v Újezdě u Brna jsem nastoupila 15. 4. 1982, kdy jsem se s manželem přistěhovala do obce Telnice. Ředitelem školy byl pan Pěček. Do konce školního roku nezbývalo mnoho dní a po prázdninách jsem se do školy nevrátila, poněvadž jsem otěhotněla a byla zpočátku na neschopence a pak na mateřské dovolené až do roku 1987. Od té doby pracuji na naší škole dodnes.

Nejenom s výměnou vedení školy, ale také s výměnou starostů naší obce, později města, pozoruji, že škola jde krok za krokem kupředu. Skutečně se toho za celou dobu hodně změnilo. Vzhled školní budovy, učeben, modernizace a zkvalitnění učebních metod, pomůcek, materiální vybavení tříd, kabinetů, tělocvičny, školní jídelny, kuchyně, družiny. Zkrátka všeho, kam se jen člověk podívá. A pokud dobře pozoruje, vidí všude obrovskou změnu.

Žáci do školy přicházejí a odcházejí po ukončení povinné školní docházky. Všichni kantorů si přejí a určitě dělají vše proto, aby jejich pobyt a působení ve škole bylo co nejkvalitnější a nejlepší. Všichni máme zájem, aby od nás odešli mladí lidé s velkými znalostmi a schopnostmi se o sebe v životě postarat. Umět žít v kolektivu kamarádů, rodičů, přátel i všech ostatních spoluobčanů.

Učitelé se v práci také střídají. Jedni nastoupí, druzí odejdou do důchodu nebo za jiným, lepším zaměstnáním. Léta utíkají a utíkají stále dokola.

Děti by do školy měly nastoupit pro školu připravené, zralé. Rodiče musí dbát pokynů a rad z mateřské školy. Dá se předejít mnoha nepříjemnostem ve škole i v rodině. Velmi rozumné je, pokud taková nepříjemná situace nastane, osobně navštívit kantora a o všem si pohovořit. Samozřejmě, že vše s vědomím vedení školy, které vždy a za každých okolností chce rodičům žáka pomoci a najít pro obě strany to nejlepší řešení. Konflikty, stresy a neklid nikomu nepomáhají. Važme si svého zdraví i zdraví všech lidí a nepřívolávejme zbytečně takové situace. Musíme se naučit ovládat, pochopit a podat pomocnou ruku, ne jeden druhého shazovat, ponižovat a vysmívat se. Musíme se naučit žít v pracovním kolektivu v pohodě a v klidu, poradit si, předat zkušenosti. Tohle v naší škole je. Vedení školy je skutečně na svém místě. Věřím, že i oni mají své zaměstnance vstřícné, ochotné, pilné a pracovitě.

Pan starosta a zastupitelstvo Újezda u Brna se také nejen o školu, ale i o celé město a obyvatele v něm žijící starají. Určitě si přejí, aby žáci a pracovníci školy byli spokojeni, aby rádi pro školu a město pracovali. Vyhledají-li někteří rodiče při nedorozumění mezi nimi a školou pomoc u pana starosty, měl by vše s rozvahou a v pohodě vyřešit na půdě školy.

Povolání učitele není jednoduché. Chceme našim žákům předat co nejvíce zkušeností, znalostí a rozvíjet všestranně jejich schopnosti. Ale bez jejich pomoci, pomoci rodiny a zřizovatele školy to nezvládneme.

Změny v naší škole

- Vystavba a vzhled školní budovy
- Okolí školy
- Školní dvůr
- Učebny – modernizace
- Interaktivní tabule
- Modernizace počítačové učebny
- Vybudování školní kuchyňky pro žáky
- Obnova školní kuchyně a jídelny
- Změna názvu školy, učebního programu
- Výuka cizích jazyků
- Nové učebnice, pomůcky
- Jiný počet žáků ve třídách
- Soutěže pro žáky, besedy, exkurze, výlety a jiné poznávací akce u nás i v zahraničí
- Zapojení do projektů
- Spolupráce rodičů a učitelů
- Spolupráce se sousedními školami, obcemi
- Spolupráce s PČR, ČČK, místní knihovnou
- Dny tradic
- Kontejnery na třídění odpadů
- Vzdělávání učitelů
- Péče o kulturní život pracovníků
- Spolupráce se zřizovatelem školy
- Zdravotní stav žáků
- Kolektiv pracovníků
- Vztahy na pracovišti

Eva Kolková

Já a škola v Újezdě u Brna

Je sedm hodin ráno jednoho říjnového dne roku 2005 a já odjíždím vlakem z brněnského nádraží do Újezdu u Brna. Že tohle městečko neznáte? Já zatím také ne, ale to se brzy změní, protože tam budu jezdit každý všední den. Našla jsem si tam totiž práci na základní škole, kde dnes nastupuji. Jízda vlakem mě jindy uspává, ale dnes ne. Dívám se z okna, pozoruji všecinko kolem a hlavou se mi honí spousta otázek. „Jací asi budou mí noví kolegové? Zapadnu do jejich kolektivu? A jak mě přijmou žáci? Jaká je vlastně škola v Újezdě a bude se mi tam líbit? Zvládnou vůbec povolání učitele?“ Na většinu z těchto otázek už snad brzy dostanu odpověď. Ale teď už vystupovat, jsem na místě.

Vcházím do školy a tam v prvním patře ve sborovně už na mě čeká stůl, za kterým budu sedět a připravovat se na hodiny, opravovat domácí úkoly a písemné práce a kde mě čeká tolik nového. Ani se pořádně nestihám rozkoukat a už zvoní na hodinu. První, druhou, třetí, čtvrtou a vida, mám první den za sebou a mám z něj docela dobrý pocit. A pak už přichází další dny, nová podání rukou, nabídky k tykání, které s díky přijímám. Pomalu se učím jména žáků a lépe poznávám, jací jsou. S některými vycházím lépe, s některými hůř, ale to je přeci normální. Krok za krokem také odkrývám hezké ale i ty horší stránky povolání, které jsem si zvolila.

Čas běží a já přestávám být neznámou a škola neznámou pro mne. Mezi kolegy nacházím pár skutečně dobrých přátel. Po roce dostávám třídnictví, z čehož mám zpočátku obavy. Kousek po kousku ale pronikám do všeho, co třídnictví obnáší. Někdy je toho docela hodně, ale dá se to zvládnout. A když si s něčím nevím rady? Jsou tu přeci kolegové – kamarádi, kteří mi poradí.

Měsíce plynou a zní mi to skoro neuvěřitelně, že od mé první cesty do práce už uplynuly více jak tři roky. Žáci, které jsem učila, odcházejí a přicházejí noví. A každý z nich je něčím jiný a já k nim hledám cestu. Někdy se mi to podaří a jindy ne. Ke kolegům jsem ji našla a tomu jsem velmi ráda. Učitelský kolektiv je na naší škole moc fajn. Učitelé jsou vstřícní a ochotní pomoci a mají mezi sebou dobré vztahy, což je podle mého názoru velmi důležité. A co jinak mohu ještě říci o naší škole? Škola se snaží o neustálé zkvalitňování výuky a také prostředí, ve kterém se žáci učí. Třídy dostávají postupně nové a hezčí kabát, kupuje se modernější vybavení, což by bylo asi jen těžko možné bez finanční podpory zřizovatele školy. Škola se rovněž zapojuje do různých projektů a sportovních akcí. Nabízí žákům množství volitelných předmětů a snaží se žákům poskytnout prostor pro seberealizaci a také pro rozvoj jejich přirozeného nadání a talentu, aby tak každý žák měl možnost být úspěšný v nějakém předmětu nebo činnosti. Škola nabízí žákům i několik kroužků, které jim mohou pomoci vyplnit smysluplně jejich volný čas. A co je důležité, škola se snaží zjišťovat potřeby žáků a vycházet jim vstříc. Určitě se na naší škole najde ještě plno věcí, které se dají zlepšit, ale i tak je to tu docela fajn.

Martina Richterová

Postřehy

Je konec srpna 1991. Přípravný týden. Beru kbelík, hadr, pracovní oděv a jdu do školy. Nová přístavba potřebuje každou ruku. Vždyť za týden se začíná! Tolik nových prostor! Učím němčinu v nové jazykové pracovně!

Roky ubíhají. Děti se střídají – lepší, horší... Mám radost, když s odstupem času přijdou, poděkují. . .

Dalších pár let. Budeme mít novou tělocvičnu! Konečně se už nemusí chodit do sokolovny. Plánujeme multifunkční hřiště na nádvoří školy. Přípravný týden. Překvapení! Místo nového hřiště tenisové kurty!

Slavnostní otevření tělocvičny. Politické, program a hostina v jídelně. Opékáme si topinky v žákovské kuchyňce.

Roky plynou... Škola dostává nový kabát – okna, sociální zařízení. Vše „za pochodu“.

Děti odcházejí – lepší, horší... Přesto se rády vracejí a někdy i poděkují.

Jana Hradilová

Můj pohled na ZŠ

„Učitelování“ mě baví. Nejúžasnější mi to připadá v 1. třídě. Tam je asi nejvíc vidět, co jsme děti naučili. A je tam cítit zájem, nadšení a taky vděk. Nadšené a rozzářené oči. Nebyť toho, asi už ve školství nepracuji.

Iva Nedomová

Můj pohled na ZŠ v Újezdě u Brna

Na zdejší základní školu jsem nastoupila v září 2008 a za necelý měsíc zde ukončím první pololetí své učitelské praxe. I přes tento „časový“ handicap si dovoluji napsat pár řádek o tom, jak vidím své současné pracoviště.

První, co mě jako nově přichozí upoutalo, byl vzhled školy – nová okna a fasáda ve veselých barvách jistě na žáky, učitele i kolemjdoucí působí kladně. Také interiéry školy považuji za uspokojivé. Zvláště bych pak vyzvedla učebnu chemie, zeměpisu a hudební výchovy. Také nesmím zapomenout na třídu, ve které je interaktivní tabule, která bohužel nepatří do běžného inventáře většiny českých základních škol, i když je pro vyučování velkým přínosem.

Běžnou součástí prezentace školy jsou v dnešní době i internetové stránky, které jsou z mého pohledu dobře strukturované a tím přehledné jak pro žáky, tak pro jejich rodiče.

V neposlední řadě musím zmínit vstřícný přístup vedení školy a své kolegy, kteří jsou ke mně, jako k novému členovi pedagogického sboru, velice ochotní a shovívaví.

Zuzana Plachá

Postřehy ze Základní školy v Újezdě u Brna

➤ Vjíždí-li přespolní (učitel, žák, rodič, náhodný návštěvník) do Újezdu, nemůže si nevšimnout opraveného železničního přejezdu, chodníků v perfektním stavu, udržovaných veřejných prostranství a veřejné zeleně. Zvláště si povšimne tehdy, pokud v jeho obci (tak jako v mém případě) má zkušenost s rozbitými chodníky, vykáčenými keři a stromy a mizejícími dětskými hřišti.

➤ Škola v relativně novém barevném kabátě nás uvnitř neomráčí bombastickou výzdobou ani vybavením tříd (v tom se neliší od mnoha jiných – újezdských, promiňte – venkovských škol). Při delším pobytu v naší škole zjistí nový pedagog i žák, že neplave ve stojaté vodě, že se tu mnohé mění a i ten největší pesimista musí přiznat, že k lepšímu.

➤ Postupně se obnovuje nábytek ve třídách, vybavení výpočetní i audiovizuální technikou. V některých třídách děti ve spolupráci s třídními učiteli projevily svou kreativitu a vyzdobily si třídu po svém, pravda mnohdy značně nekonvenčním způsobem. Naštěstí ty tam jsou časy, kdy se žák mohl projevit pouze při zkoušení a kdy všechny třídy měly nástěnky jak přes kopírák.

➤ Žáci jsou (někdy i proti své vůli) vtaženi do práce na různých projektech, mají bezpočet možností účastnit se výukových programů mimo školu, divadelních představení, výstav atd. Naše škola klade důraz na výchovu dětí k ochraně životního prostředí, buduje se školní zahrada, třídíme odpad, sbíráme starý papír a i ten nejlhostejnější žák si snad ze školy odnese, že plastová láhev patří do „jiné“ popelnice než papír.

➤ Někdy se až my, učitelé, chytáme za hlavu, jak ten čas letí a co všechno musíme ještě probrat a co už asi nestihneme. Jsme zavaleni papírováním, organizováním, integrováním, individuálním přístupem, novými metodami a formami práce, klíčovými kompetencemi a různými dotazníky, rámcovými plány (kolikátými už?). A při té vši práci zapomeneme na dozor na chodbě, nestihneme se napít natož nasvačit, stojíme ve frontě na kopírku a mezitím ošetřujeme žáka, který se stříhnul do ucha. Vy, kdo máte představu, že škola funguje stejně jako před dvaceti třiceti lety, kdy jste byli žáky, zapomeňte na to.

➤ Něco však přesto zůstává stejné. Je to společné všem státním institucím a snad je to úděl všech škol, že se musí neustále potýkat s nedostatkem financí, ale pozor, i tady vidím změnu. Dnes může škola prostřednictvím grantů získat i peníze mimo státní rozpočet. Takže budoucí učitelé, nestudujte jen své předměty, pedagogiku a psychologii, ale vzdělejte se i v manažerských dovednostech!

➤ Pokud teď někdo zajásal, že pro svého budoucího školáka našel ideální školu, musím vás poněkud zklamat. I v naší škole jsou všechny problémy, o kterých se běžně píše v tisku, i u nás se zlobí, šikanoje, tajně kouří. Problémy se však nezametají pod koberec, snažíme se je řešit, hledat cesty co a jak v naší škole vylepšit.

➤ Jsem ve škole krátce, pouhé dva roky, teď momentálně je však naše újezdská škola i moje škola.

Jaroslava Staňková

Paříž 06.–10. 05. 2009

To, že v mnoha případech nerozhoduje o větších kompetencích k tomu povolání, je i příklad našeho zájezdu do Paříže. Dvě dámy, PhDr. Jana Hradilová a Mgr. Petra Bartáčková, vymyslely zájezd pro učitele a starostu donutily, aby vše předložil městskému zastupitelstvu. Zastupitelstvo záměr přivítalo a začala příprava programu. Zájezd byl rozložen do tří dnů pobytu a dvou dnů cesty. Začátek ve 14:00 hodin před radnicí nesl s sebou chaotičnost, a to proto, že maminka paní ředitelky PaedDr. Jaroslavy Olšanské byla přesvědčena, že vlak, do kterého nasedla, ji doveze do Újezdu u Brna, což se nestalo. To znásobilo pobíhání paní ředitelky kolem připraveného autobusu s drobnými výkřiky, že za to může železnice. Podřízené učitelky přitakávaly, pouze starosta dával najevo svoji nevoli opakujícím se dotazem, zda maminka paní ředitelky není také učitelka, což všichni hrdě popřeli. Starosta se zklidnil a pochopil, že v tom případě to dopadne dobře. I stalo se. Školník maminku dovezl k Makru, autobus do Paříže vyrazil tím směrem. Jedna z účastnic se zeptala, zda by si nemohla odskočit ještě něco nakoupit, a to už vedoucí zájezdu jenom koktal.

Vyrazili jsme skutečně místo ve 14:00 až ve 14:45 hodin odhodláni již nezastavit a urazit 1290 km, což se podařilo. Plynulost jízdy však byla narušena dvěma faktory, se kterými se nepočítalo, a to zácpou pražského velkoměsta a prostatou některých mužů. Cesta Německem, dělena do zastávek na přeplněných toaletách benzínek, skončila před Paříží druhý den ráno v šest hodin. Je nutno však ještě zmínit, že krom učitelů a učitelek v čele s paní ředitelkou byli městským úřadem přibráni lidé, kteří doplnili počet pařížských výletníků. Osm z toho bylo z nedaleké slovenské ciziny.

Při průjezdu Paříží na předem určené místo k Eiffelově věži Mgr. Bartáčková seznamovala výletníky s historickými budovami pařížského velkoměsta. Po 30 minutách jsme všichni pochopili, že chaos v našich myslích je zapříčiněn tím, že Paříž známe z Dumasovy knihy „Tři mušketýři“. Chaos z mnohačetných informací byl zaviněn také tím, že nejenom názvy nám byly cizí, ale i mnohé nemovitosti byly sobě velice stylově podobné, po chvíli pro nás neidentifikovatelné. Oddechli jsme si po příjezdu k Eiffelově věži, kterou jsme všichni svorně poznali na první pohled. Ing. Dvorník, první radní města, neskrýval radost z této skutečnosti a třímaje v ruce litr svojí slivovice převlečené

do lahve od „Matonky“, vykřikoval: „Liberté, égalité, fraternité!“ Přidal se pouze starosta. Učitelé se styděli, protože jsou vychováni, ale po chvíli se nechali přemluvit, protože Ing. Dvorník tvrdil, že je veterinář a že to pomáhá na prasečí chřipku.

Vybaveni vstupenkami a překvapeni frontou snažících se turistů jsme vyjeli výtahem na věž a jedni druhé přesvědčovali, že tahle budova v dálí je to či ono. I zde však byl vliv nejenom filmu „Tři mušketýři“, ale i seriálu filmů „Angelika“. Někteří jedinci ve změní názvů historických budov hledali Bastilu, kterou však nenalezli a se smutkem, že padla již 14. 7. 1789, nemohli potvrdit, že znalosti jim vlastní nedokládají již třetí návštěvu Paříže. Pod Eiffelovkou jsme se měli sejít přesně v poledne, že se však tak nestalo, nebylo vinou maminky paní ředitelky, ale jeden z nás ztratil manželku a se smutkem nejenom v očích, ale i v projevu tvrdil, že je mladá a užitečná. Po dvaceti minutách jsme vyrazili přes Martova pole k École Militaire a Invalidovně. Největším problémem však bylo, že pěšky. Starosta se bránil, že pěšky už dlouho nešel, ale byl usvědčen z lenosti, proto i on podlehl nátlaku průvodce a s výrokem odporu, které mu však nebyly nic platné, dorazil se všemi včas k Dôme des Invalides. Po prohlídce areálu Invalidovny, ve kterém se mj. nachází i náhrobní kámen Napoleona z ostrova sv. Heleny, jsme také pozdravili bronzovou sochu Churchilla, most Alexandra III., Malý a Velký palác na Elysejských polích a odhodláni splnit naplánovaný program vyrazili jsme na Champs-Élysées. To jsme ovšem ještě netušili, že nás zdrží půlhodinová fronta na francouzských toaletách. Zde opět Ing. Dvorník přidal pár poznámek o tom, že kultura národa se dle Hemingwaye pozná podle úrovně toalet. Po tomto výroku jsme pochopili, že Francii nepotkalo jenom vítězství u Slavkova, ale i prohra u Waterloo. Cesta pokračovala již v dobré náladě těch, kteří vystáli frontu, přes Place Concorde, chrám Madeleine, Operu a Place Vendôme až k metru, kterým jsme dorazili až do toužebně očekávané moderní čtvrti La Défense, kde jsme měli celé dvě hodiny na nákupy a občerstvení. Pak už pouze zakončit den ubytováním v hotelu Premiere classe ve čtvrti Nanterre. Za zvuku harmoniky Ing. Petratura jsme někteří vnímali idyličnost krásného jarního dne v Paříži. Písněmi jsme vzpomínali na zapomenuté texty, kde místo slov jsme mručeli v tónu melodie. Seděli jsme venku, každý, kdo chtěl, mohl přijít. Dokonce z třetího patra našeho hotelu přizvukovala Arabka v čárodu a v rytmu potleskávala.

V Paříži v roce 2009

Náladu nám však pokazil výsledek našich hokejistů se Švédy 1:3. Nepomohlo ani naše usilovné připíjení na vítězství našich barev – prodělali jsme Waterloo.

U nás v Čechách máme spoustu nádherných hradů a zámků. Mnohde si můžeme postesknout, kdyby toho bylo méně, neuškodilo by. Versailles však jsou tak veliká, že překvapí svojí monumentalitou, megalomanskou rozlohou a krásou pro nás spojenou s dostupnou literaturou. Krásná kniha Liona Feuchtwangera „Lišky na vinici“ vytváří představu, jaký byl život habsburské princezny, francouzské královny Marie Antoinetty, přecházející z vrcholu královské moci na popraviště. Nevím, zda vyvážila krása královského dvora hrůznost nástroje jejího konce. Gilotina je taky produktem, který však není ani umělecký ani kulturní. Je to však symbol monarchie, která popotopila vlastní revoluci v krvi. „Revoluce“ trestá své děti. Nebo snad boj o moc, který je všude na světě stejný. Toto přemítání však ukončila nádherná rokoková hudba a šum vodních kaskád, překrásných fontán, důmysl aquaduktu minulých století.

Zpět do Paříže - na Montmartre. Zde nás průvodkyně opět usvědčila z mnoha neznalostí - předsevzetí, že vše doplníme, jen co se vrátíme, skončí za hranicí naší dovolené. Opět nová identifikace - Montmartre je plný umělců, idyličnosti a atmosféry prostředí. Rozběhli jsme se do schodů k bazilice Sacré Coeur a zadýchání jsme velmi rychle pochopili, že to tímto kvalitě nepůjde. Montmartre vedle Sacré Coeur působil jako malý pláček vymalovaný krásou malířů všech světadílů. Dlažba vyšlapaná staletími a opět si snad každý položil otázku, co náš spěch a shon umocněný raciem? Neměl by ustoupit? Měl. Budeme mít sílu? Tak jsme si toto štěstí nakoupili v domněnce, že si kus atmosféry odvezeme domů. Každý podle finančních možností jsme pak scházeli od Sacré Coeur a opatrně až s posvátnou něžností jsme ukládali obrazy a obrázky vlastních představ štěstí.

Pařížští řidiči věří, že kdo se dokáže bez úrazu a problémů protlačit nepředstavitelnou změti aut po „De Gaullově“ náměstí okolo Triumfálního oblouku a objet toto náměstí dokola, jako

by dobyl Paříž. My jsme to dokázali hned dvakrát. S radostí a hrdostí jsme si přečetli vytesané jméno Austerlitz nejenom na Vítězném oblouku, ale i nádraží a mostu. Pak již jenom k Seině na výletní loď, která nás provedla opět čím jiným než monumentálností dějin Francie. Zde byl ve svém živlu Ing. Pavel Petlák, který opustil svoji ženu a věnoval se pouze fotografování a fotografování. Jsme mu za to vděční, protože pro nás zachoval ve fotografiích vzpomínky na most Alexandra III., Invalidovnu s Dómem, Elysejská pole, náměstí Svornosti, Bourbonský palác, Tuilerijské zahrady, Musée d'Orsay, Louvre, Francouzskou akademii, ostrov Cité a Pont Neuf, Justiční palác, Sainte Chapelle, překrásný Notre Dame i Eiffelovu věž. Jedinou chybičkou naší plavby bylo snad jen to, že se loď otočila dříve, než jsme stihli dojet k Soše svobody, jejíž zvětšená kopie je dnes v New Yorku. Po celodenním putování městem nad Seinou jsme dorazili k našemu hotelu.

Ti, kteří nebyli zvyklí chodit, byli přesvědčeni, že za tohoto kvalitu nebudou schopni vydržet hektické tempo. Je skoro neuvěřitelné, jaké má člověk rezervy, než si sáhne na dno. Celý den na nohách, v ulicích plných turistů – zážitek však stál za to. Pouze padlo několik poznámek, že Napoleon v roce 1805 musel s vojskem dojet pěšky až do Újezda u Brna – nepředstavitelné.

Třetí den začal smutnou představou večerního odjezdu. Naložili jsme svá zavazadla do autobusu a ranní procházku mokrou Paříží jsme započali v Latinské čtvrti v zahradách Lucemburského paláce, vzpomněli na Marii Medicejskou, manželku Ludvíka XIII., která začala jeho stavbu. Při cestě kolem Pantheonu, který je obklopen licey a dalšími vzdělávacími instituty, nás překvapila fronta, kterou francouzští studenti stojí v touze po vzdělání do knihovny. Přímo za Pantheonem se krčí překrásný a světle prosvícený kostel St. Etienne du Mont s ostatky sv. Jenovéfy, ochránkyňe a patronky Paříže. Po jeho prohlídce jsme se vydali

Učitelé před zámkem Versailles

Latinskou čtvrtí až k Sorbonně, nejstarší a světoznámé pařížské univerzitě. Kdo neviděl Eiffelovku a nebyl v chrámu Notre Dame, jako by v Paříži nebyl. Většina z nás proto do chrámu Notre Dame vyrazila před polednem a oželela i oběd. Fascinující nádhera obrovských prostor, vyplněných zpěvem a zbožností, umocněna monumentálností barevných oken, nás přivedla pravděpodobně k myšlence, že si budeme vážit zbytek času, který je každému z nás dán. Z duchovních sfér jsme přešli do starých historických míst velikých tržišť, kterým se říká „břícho Paříže“. Opět nádherné budovy – radnice, produkt francouzské revoluce, další chrám tentokrát sv. Eustacha a v kontrastu k nim Centre Pompidou. Dům omotaný vězením svých trubek a železných konstrukcí měl při své stavbě svědčit o novém pojetí architektury. Byli jsme nesví. Zcela určitě fascinováni stavbou, se kterou jsme si nevěděli rady, avšak třeba po letech to bude nový symbol naší doby, o které nemůžeme říct, že by byla vždycky radostná. Neuhlazenost, roztěkanost, svědčící také o tvůrcích. Neskončí tento výkřik ve šrotu dějin? Byla to investice zhruba za pět miliard korun! Svě oko jsme si však

spravili příchodem do Královského paláce postaveného, respektive financovaného, kardinálem Richelieu. Stavba, která by samostatně stojící vzbuzovala obdiv, byla zcela pohlcena sousedícím Louvrem. Pocity úžasu vedle antických soch a stovek obrazů lidských dějin, které svojí atmosférou a manýrou mnohonásobně přesáhly naše očekávání, nás opět upozornily na nicotnost mnohého lidského bytí. Den byl překrásný. Úsměv průvodkyně eliminoval problémy dlouhých řad nejenom v muzejních prostorách, ale i na toaletách.

V 18:15 jsme se potkali před Louvrem už jenom proto, abychom společně odešli k autobusu, který nás pohltil a vyvezl za Paříž k dalšímu městu majícímu významné místo ve francouzských i světových dějinách – do Remeše. Měli jsme štěstí. Večerní bohoslužba nám otevřela bránu chrámu. Plni zážitků jsme opustili Remeš a pak již jen cesta domů.

Účastník zájezdu

Učitelé před Lucemburským palácem

Všichni za kytičkou

Z DĚJIN

Školské obrázky

O staré újezdské škole (*zachována autentická podoba textu*)

Adéla Staňková

J. A. Komenský: „Školou dokonale účelnou jmenuji tu, která je dílnou lidí.“

Škola se u nás připomíná již po válce třicetileté. Byla to nízká chaloupka, doškem krytá, vystavěná celá z „kotárů“, někde v místě mezi čp. 41 a 47. Měla jednu učebnu a jednu místnost pro učitele. Docházka školní byla nepovinná, v zimě se tísnilo ve školní jizbě dost dětí, ale sotva slunce vysušilo cesty, ukázal se ve škole málokdo. První známý učitel újezdský je Jiří Tanfeld, zemřel 24. XII. 1696 a pochován jest při kostele újezdském.

V roce 1774 přišel na školu do Újezda učitelský mládenec Josef Doležel z Boskovic. Byl nejen učitelem, ale i varhaníkem, zvoníkem, kostelníkem a obecním písařem. Jeho povinností bylo zvoniti každého rána klekání a na mši obléci kněze, rozžatí svíce a pak hráti na varhany. Událo-li se jíti zaopatřiti v noci nemocného, musel vzbuditi kněze a nésti rozžatou svítilnu. Rektor Doležel vynikal velmi

úhledným rukopisem, psal lidem svatební smlouvy, testamety a napsal také první pamětní knihu újezdskou. Služba obecního písaře nebyla tak těžkou a byl za ni štědře odměňován. Bylo tehdy zvykem pozvati pana rektora na všechny domácí slavnosti: křtiny, úvodky, svatby. Rektor Doležel byl u lidí velmi oblíben, a proto při rozdělování obecních pastvisk bylo na něj vždy pamatováno pozemkem, který dán pouze jemu k užívání. Jeho nástupce měl pozemek dostati jen tenkrát, až by se dobře osvědčil.

Druhou školu v Újezdě vystavěli na prázdném místě proti kostelu vedle 6/4lánu Františka Kalivody čp. 37 (nyní dům Jos. Šuláka). Dva díly stavebního nákladu, t. j. 78 zl. 48 kr. 2 denáry uhradila vrchnost a obec zaplatila jeden díl 37 zl. 47 kr. 2 denáry. Do této nové školy přivedl si mladý rektor Doležel manželku, paní Veroniku, dceru Petra Kořínka, sochaře z Boskovic, který koupil dolní „preshaus“ od vdovy po vinaři Ferdinandu Floriánovi. Sňatek s nejbohatší tehdy nevěstou konal se s velikou okázalostí v újezdském kostele 10. února 1779.

Škola na čp. 37 shořela 29. července 1794 a vrchnost dala toto spáleniště obci, aby obec za ně dala místo u kovářny na novou školu.

Škola tato měla jednu učebnu 3 sáhy 2 střevice dlouhou a 3 sáhy 1 střevice širokou, kuchyni, velkou světnici a 2 komory pro učitele. Ve třídě byly 2 černé tabule na stojanech a 12 lavic. Patron školy, arcibiskup olomoucký, byl povinen dáti stavební materiál, platiti řemeslníky, tři naše obce Újezd, Rychmanov a Šternov přispívaly potahy a ruční práci.

V letech 1804 – 1814 učil na újezdské jednotřídce rektor Jan Kura – zapsal do pamětní knihy zápis o bitvě u Slavkova 2. prosince 1805, jak zasáhla naši obec.

Nejstarší třídní kniha, psaná německy, je z r. 1818, teprve od roku 1850 jsou české. Dle ní bylo 12 žáků z Újezda, 3 ze Šternova, 3 z Rychmanova, 2 ze Žatčana a Třebomyšic u Újezda. Toho roku byla v Žatčanech zřízena prozatímní škola, zvaná „excurendó“, vyučoval na ní učitelský pomocník z Újezda. Od r. 1820 jsou již v domácím újezdském protokole uvedeni učitelští pomocníci, kteří vyučovali v Žatčanech.

O soustavném vyučování můžeme mluvit teprve od doby Marie Terezie, kdy byl vydán všeobecný školní řád o zřizování škol na venkově a po nařízení Josefa II. z r. 1781 byla zavedena povinná docházka školní od 6 – 12 let. Povinnost návštěvy školní byla v něm zdůrazněna, úřady byly zplnomocněny užití i donucovacích prostředků vůči nedbalým rodičům. Zakázány byly tělesné tresty, kárnými prostředky byly černá kniha a lavice hanby, vyznamenáním kniha cti a lavice cti. Tehdejší učitelé měli malé vzdělání a minimální plat, proto si vydělávali různými pracemi, které je odváděly od jejich hlavních úkolů.

Od 1. listopadu 1852 se stal patronem naší školy biskup brněnský. Nový patron prodal hospodářské stavení čp. 1 ve Šternově Židovi Joachymovi (odtud dnešní označení Židovna), který vedle udírny zařídil v budově prodej kořalky a feznictví. V r. 1852 přišel na školu učitel Jan Štroblík ze Špiček u Hranic, rodák z Pustiměře u Vyskova. Jan Štroblík byl posledním rektorem újezdským na škole ve Šternově. Podal stížnost k c. k. krajskému soudu v Brně, že je v budově školní nálev kořalky a že udírna i byt učitelův jsou ve velmi špatném stavu. Ustanoveno komisionelní zjištění na den 15. července 1857, při kterém se všechny tři naše obce zaručily vystavěti novou školu. Obec Žatčana a Třebomyšice nechtěly na stavbu nové školy přispívati a žádaly, aby prozatímní škola v Žatčanech se stala samostatnou. To jim bylo r. 1860 povoleno a prvním učitelem na žatčanské jednotřídce byl ustanoven Antonín Lefner.

R. 1863 byla vystavěna nová školní budova čp. 144 (v dnešní Komenského ulici). V přízemí byl byt nadučitelův (dvě světnice a kuchyně), naproti vřepdu obecní kancelář do ulice a vzadu byt podučitelův. V I. patře jsou dvě učebny. Do nové školy se přestěhoval již jako nadučitel Jan Štroblík, který o stavbu školy měl veliké zásluhy. Dle jeho výpovědi dostal se na školu do Újezda proti své vůli, ale když po téměř 25letém působení odcházel do výslužby, byl od nich vážen a milován. Jeho nástupce Jan Čalanský – učitel snaživý – zemřel po dvou letech působení r. 1879.

Osvětou k svobodě

V listopadu 1879 stal se nadučitelem na újezdské dvojtřídce Čeněk Čermák, druhým učitelem byl Vincenc Smola, který byl dán r. 1881 na odpočinek. Staří pamětníci dlouho vzpomínali na rázovitou figurku: vysoký stařec dlouhých bílých vlasů kráčí se svou panímámou v mantile a čepečku pod zeleným deštníkem, zastavuje se u hloučku dětí, zkouší jejich vědomosti, vypravuje anekdoty

a spustí na ně i po německu. (Smola byl vysloužilý voják a pro učitelství měl jen krátký přípravný kurs. Píše o něm v „Besedách času“ Jan Herben, kterak z trestu – nezavděčil se vrchnosti – byl přeložen z Brumovic do Újezda.) První žena – učitelka ženských ručních prací (industriální) – byla Marie Kalvodová ze Šlapanic, sestra malíře Al. Kalvody, od roku 1875. „Slečinka“ učila děvčata nejen pletení, háčkování, síťování a šití, ale seznamovala je s perlami české literatury. Za odměnu dívky četly v jejích hodinách: „Babičku“, „Broučky“, Světlé „Škola mé štěstí“, Andersenovy pohádky. Ve sboru říkaly nejen různé průpovídky (“Háčkování vynalezla paní Klára Elgermanová, šicí stroj Eliáš Hove, špendlík jeden drážník, Kučerová Kristina zapíchla si háček“ atd.), ale i Jungmannovu romanci „Oldřích a Božena“, Erbenovy balady z „Kytice“.

Nadučitel Čermák, muž širokého rozhledu a vzdělání, zanechal téměř po 25ti letech působení hluboké stopy v naší obci. V srdcích svých žáků si postavil pomník trvalejší kovu. Zvláště jeho výklady českých dějin ve škole, hudební vzdělání známé i v okolí a působení mimo školu na hospodářské povznesení našich obcí, byly hlavními důvody, proč jej nazval jeden z jeho žáků „naš buditel“. Založil školní kroniku na širokém základě, takže z jeho líčení plasticky vystupuje nejen život ve škole, ale i v obci. Popisuje živelní pohromy. (R. 1882 v červenci bouře s průtrží mračen, řeka Cézava, až dosud vyschlá, nemohla pojmouti množství vody, která se jednak vyhlila, jednak roztrhala břehy a zaplavila pole. V krátké době stála pole od Šaratic po Žatčany místy až přes dva metry pod vodou podobající se velikému jezeru. Voda se valila ve velkých spoustách odnášejíc s sebou polní úrodu a rolník – chudšas nemoha ničím pomoci se slzavým okem hleděl, kterak mu vlny chléb odnášejí. Snopy i celé mandele, domácí nářadí, nábytek, ploty, žebřiny, saně, fukary, trámy, pytle obilí a mouky plynuly po vodě. Druhého dne, když voda poněkud opadla, nalezená byla poblíž Rychmanova mrtvola asi 8letého děvčete Františky Kramářové z Otnic.)

V Újezdě často hořelo, v r. 1842 vyhořelo 59 čísel kromě stodol a palírny. Také v letech osmdesátých byly časté požáry, což dalo podnět k založení sboru dobrovolných hasičů. Stalo se tak z iniciativy nadučitele Čermáka, lékaře Jana Šantrůčka a starosty Františka Cupáka, kteří byli pak, když spolek byl v únoru 1885 povolen, hlavními činovníky výboru.

Již roku 1881 byla škola rozšířena na trojtřídní a r. 1891 na čtyřtřídní. Budova školní čp. 144 není postavena na vhodném místě, blízko veřejné silnice ze Sokolnic k Otnicím, na místě mokřem a větru ode všech stran přístupném, hlavní frontou obrácená k severu. Dvě učebny byly v přízemí, první z bytu nadučitelova, dvě III. tř. a IV. v prvním poschodí. Správce školy se odstěhoval s rodinou do prázdného domu čp. 111. Počet dětí školou povinných rostl, tak počátkem školního roku 1892 bylo ve škole 352 dětí na čtyři třídy. Ve IV. třídě, kde se učily tři poslední ročníky, měli žáci úlevy, 6. ročník od prázdnin do 1. listopadu, sedmý a osmý od 1. dubna do 1. listopadu. Když přišli úleváci po Dušičkách do školy, bývalo jich ve třídě přes sto. Seděli namačkání po osmi v dlouhých nenatřených, pokařkaných a pořezaných lavicích, učitel stojící na stupni rukou dosáhl stropu. Jaká to byla práce v přeplněné třídě. V r. 1896/7 na újezdské čtyřtřídce učili již učitelé, kteří měli již řádné středoškolské vzdělání: měšťanskou školu a 4 ročníky učitelského ústavu. Tehdejší uč. sbor za vedení nadučitele Čermáka: Anna Olejníčková (1896 – 1902), Anselm Hosák (1893 – 1901), Roman Chrást (od r. 1896). Inspekční zpráva toho roku označuje stav školní budovy za nepřiměřený, poněvadž účirny počtu dítek nestačí, ba ani náležitým školním nábytkem vybaveny nejsou. Docházka školní ve IV. tř. je nedbalá. Před Petrem Pavlem r. 1908 přišel na inspekci inspektor Čeněk Vorel a byli ve IV. třídě 4 žáci, ostatní pracovali na polích, děvčata dělala koláče a nosila k Hanzálkům k peci.

Školní úřady nařídily obci rozšířit školu přístavbou o dvě třídy a byty učitelské. Věc se protahovala, počet dětí rostl, vyučování bylo ve všech třídách polodenní. Když se správce školy musel z domu čp. 111 vystěhovat opět do školy, najala obec jednu třídu v bývalé škole ve Šternově čp. 1. Místo na rozšíření školy bylo shledáno za nevhodné z důvodů zdravotních a obec dala pozemek na parcele č. 849 za kovárnou na stavbu nové pětitřídní školy. Plány byly schváleny r. 1898 a místní školní rada byla vybudována, aby se stavbou bylo ihned započato. Věc se pak protahovala, a tak nadučitel Čermák odešel r. 1903 do výslužby, vystavěl si rodinný dům na „Fjeruňkách“ naproti hřbitovu; byla to první stavba v dnešní Nádražní ulici, kde za padesát let vznikla nová čtvrť Újezda. Odpočinku však neuzil, zemřel za dvě léta r. 1905. Jeho nástupcem se stal nadučitel ze Žatčan Gabriel Richter. Jeho největší snahou bylo prohloubit vyučování, zvláště v reáliích, získat potřebné pomůcky k fyzikálním pokusům, rozšířit žakovskou knihovnu. Řídící učitel Richter, ušlechtilý člověk, svou laskavostí a dobrotou si získával srdce žáků i jejich rodičů. Docházka školní se rok od roku zlepšovala, pominuly školní úlevy, které mívaly

děti ve věku, kdy mohou získati nejvíce vědomostí a kdy se tvoří světový názor člověka. Jak hluboce na nás působil výklady českých dějin, fyzikálními pokusy a knihami ze školní knihovny; zvláště Verneovými romány.

Největší úsilí vyvinul řídicí učitel Richter, aby konečně byla postavena nová školní budova pro pětitřídní školu. Mluvil v místní školní radě, v obecním zastupitelstvu, jak veliký počet dětí ve třídách působí škodlivě na vývin žactva, na výchovu a výuku, zprostředkoval žádosti a urgence u školních úřadů. V roce 1905 bylo ve čtyřech třídách 430 dětí. Jaká těžká práce pro učitele v přeplněné třídě i při polodenním vyučování. V tehdejší obecním zastupitelstvu byla silná strana nepřející stavbě nové školy, která měla v některých občanech oporu a kladla stavbě školy stále nějaké překážky. Kolik trpkých chvil zažil se svou rodinou řídicí učitel Richter, o tom mluví školní kroniky. Učilo se tehdy na třech místech: v budově čp. 144 byly čtyři třídy, jedna ve Šternově v čp. 1 a jedna v Nádražní ulici čp. 230 (dnes dům Laštůvkův); zde byl též byt nadučitelův. Konečně v červnu 1908 za starosty Jana Matuly a předsedy místní školní rady Čeňka Mužíka byla stavba školy zadána stavitelům: Janu Lefnerovi a Antonínu Matouškoví; v srpnu položen základní kámen a do zimy byla stavba pod střechou i přes všechny intriky strany nepřející stavbě.

V poslední neděli srpnovou r. 1909 byla nová budova školy čp. 494 na veliké slavnosti otevřena. Posvětil ji říšský poslanec P. Tomáš Šilingr a k četnému obecenstvu místnímu i ze širokého okolí promluvil okr. škol. inspektor Čeněk Vorel. Za nepřítomného správce školy, jehož nejmladší dceruška Marta onemocněla dětskou obrnou, poděkoval všem učitelům, kteří se přičinili o to, aby nová škola byla postavena, učitel Fr. Klos.

Vyučování v novém školním roce začalo v osmi třídách, dětí bylo 465. Kabinety a knihovna byly postupně vybavovány učebními pomůckami, u školy bylo letní cvičiště a velká školní zahrada. Tehdejší učitelský sbor: v I. tř. A vyučoval Gabriel Richter, v I. tř. B Růžena Čermáková, v II. tř. Aloisie Švandová, ve III. tř. Vojtěch Wiedermann, ve IV. tř. A František Klos, ve IV. tř. B. Roman Chrást, v V. tř. A Karel Pilný, v V. tř. B Josef Novotný. V srpnu 1909 zemřela učitelka ručních prací Marie Kalvodová, na její místo byla dosazena uč. Anna Jedličková. Učitelský sbor věnoval se s nadšením nejen práci školní, ale i osvětové – v Národní jednotě a zvláště v tomto roce založené Tělocvičné jednotě „Sokol“.

Ve staré škole v přízemí byl byt školníkův, v prvním poschodí dvě učebny živnostenské školy pokračovací.

R. 1912 byla zřízena měšťanská škola; první třída byla otevřena 1. října 1912, vyučovalo se v budově nové školy a bylo do ní zapsáno 56 chlapců (26 domácích a 30 přespolečných z 11 okolních obcí). Jen vypuknutí první světové války zabránilo provedení plánu samostatné budovy pro měšťanskou školu. Od roku 1916 byla na ní zavedena koedukace, takže aspoň nejnadanějším dívkám dostalo se vzdělání na měšťanské škole. Prvním ředitelem měšť. školy byl odb. uč. Bohumír Preininger, předsedou místní šk. rady starosta městyse Újezd Jan Matula.

Naše školy v době první světové války

Válečná vichřice zasáhla do vývoje českého školství. Učitelstvo bylo pronásledováno, neboť vláda v něm dobře viděla duševní vůdce lidu a znala jeho protirakouské smýšlení. Měli bojovat proti svým slovanským bratřím, Rusům a Srbům, proto mnohým českým učitelům bylo vpáleno znamení „Politicky podezřelý“ a byli internováni v pracovních táborech, kde káceli stromy, lámali kamení a konali jiné těžké práce. Z našich škol byli internováni ředitel Preininger a učitel Chrást.

Hlavní tíha školní práce spočívala na starších učitelích a zvláště na učitelkách, které až do světové války nesměly učit vyšší třídu na smíšených školách než druhý školní ročník. Nyní vyučovaly i na vyšším stupni v přeplněných třídách. Byla jsem nejmladším členem sboru a učila jsem dva roky 3. a 4. třídu, kde bylo 85 až 90 dětí. Učilo se tedy zase ve dvou učebnách na staré škole, neboť nová pro dvě školy nestačila. Učitelé byli nuceni agitovat pro válečné půjčky, voditi děti do kostela, aby Bůh požehnal „naším zbraním“ a modliti se za staříčkého císaře, bývali zaměstnáni při rekvisičních soupisech, čímž proti sobě popuzovali lid a vyučování trpělo častou jejich nepřítomností.

Nejtěžze nesli učitelé, že bylo sáhuto na svobodu jejich práce ve škole. Jursovy čítanky, dějepisy, zpěvníky a jiné pomocné knihy byly zkonfiskovány jako protirakouské. Čítanky nahrazeny později novými, v nichž vynecháno vše, co je hrdoostí a slávou českého člověka

a jeho dějin: doba husitská a doby, kdy kvetl český stát, místo toho byly články nabádající k rakouskému vlastenectví. Pominuty plody našich básníků a místo nich neumělé říkanky o císaři, válce a „širší“ vlasti. V učírnách nedostatečně v zimě vytápěných – v mnoha případech se vůbec nemohlo učit pro nedostatek topiva – děti, zbaveny otcovské péče, často nenasycené, podvyživené a nesvobodný učitel, přímo v neuvěřitelných hmotných poměrech, měl pěstovati v dětech lásku k Rakousku, nenáviděnému rodu Habsburků a vůbec jim zjednávatí křivý, nepravdivý obraz minulosti i poměrů přítomných.

Začátkem října vypukla epidemie „španělské chřipky“, naše školy byly 14 dní zavřené. Dne 18. října začalo opět vyučování a v úterý ráno 29. října 1918 přinesly noviny zprávu: „Národní výbor prohlásil samostatnost Československého státu a převzal vládu.“ Vydal první zákony. Učitelé sbory sešly se ve sborovně a po radostném projevu „Po 300 letech, po nesmírných obětech a utrpení generací máme samostatný stát“ ujednáno promluvit k dětem ve třídách, odpoledne prázdnou. Budova školní se rozléhala voláním slávy a národní hymnou. Budovu školní ozdoby prapory v národních barvách správce školy a pisatelka. Když jásavý červenobílý prapor zavlál v čilém větru, byl provázen přáním obou: „Na věky věkův vlaj“.

Záznam o svěcení školy

Farní kronika „Protocollum domesticum“ má na straně 308 v roce 1909 zápis o svěcení nové školy, čp. 284.

Avšak již rok 1908 má zajímavý zápis o položení základního kamene: „Na kameni byla vyryta jména místních činitelů, faráře Dr. Karla Beránka, kooperátora Fr. Procházky, starosty Jana Matuly, předsedy Vinc. Mužíka a nadučitele Gabriela Richtera. Podotýkám to proto, že bys marně kámen tento hledal, abys si nápis a věnování přečísti mohl. Ten po mnoha osudech . . . . . byl osekán a zaházen omítkou, aby nespátřil světlo světa.“

Vlastní záznam o svěcení r. 1909

„Dne 29. srpna t. r. posvěcena byla nová škola obcí Újezdem, Rychmanovem a Šternovem. S velikým nákladem přes 100.000,- Kč postavena škola obecná. Světitelem byl vysokodůstojný pan assessor biskupské konsistoře, biskupský rada, děkan a farář Adolf Tenora a slavnostním řečníkem velezasloužilý poslanec a konsistorní rada P. Tomáš Šilinger, kněz ř. sv. Augustina ze Starého Brna. Súčastnilo se tohoto posvátného úkonu množství lidu domáčího i z okolí, spolky voj. vysloužilců, dobrovolný sbor hasičský, katol. dělníků, jenom členové místní školní rady nemohli se pro „neodkladné jednání“ súčastniti.

Před novou školou národní měl státí kříž a socha sv. Alodia. Místní školní rada toho z malicherných důvodů nedovolila a tak kříž věnovaný rodinou Floriánovou byl postaven na cestě polní mezi Újezdem a Telnicí a dne 26. září t. r. posvěcen. Socha sv. Alodia pak postavena před průčelí farního chrámu Páně a na památku sv. misijí r. 1910 konaných vdp. P. Schillerem Sr. Rek. z Brna vysvěcena byla.“

Článek pana učitele K. Pilného o kulturní akci, která měla dopad na činnost naší školy (převzato ze sborníku Krajem Mohyly míru – na bojišti slavkovském, Ukázka tvořivé práce ve škole, vypracovaného učitelským sborem v Újezdě u Brna za vedení okr. škol. inspektora Osvalda Baráčka a vydaného v Brně 1931, s. 30 – 42)

K. Pilný:

Mohyla míru na státní výstavě soudobé kultury 1928

Ve spise Společnosti pedagogického musea v Brně „Národní škola v ČSR“, v oddíle dějepisu píše školský odborník L. Horák z Prahy: „Jsou tu konečně i ruční práce. Na výstavě v Brně bylo několik náběhů v tom směru. Byl tam koncentrační pokus „Mohyla míru“ z Napoleonova bojiště u Slavkova. Model, jenž byl umístěn ve středu expozice, je arcí dílo sochařské, ale školy tamního okresu se ho zmocnily jako koncentračního námětu, jehož lze užití (slohu), počtech, kreslení, modelování, a byl to tedy námět dějepisný. Občanská nauka těžila z jeho ideje – od války k míru.“

Ve školní dílně Masarykovy měšťanské školy v Újezdě u Brna pod vedením pana učitele Karla Pilného (žáci Barták, Bartoš, Trbola, Eliáš, Brzobohatý, Šilar, Svoboda, Brázda, Čech, Povolný, Šenkyřík, Florián, Matula, Severa, Popelák)

Ruční práce se tedy podle toho dobře reprezentovaly na VSK. Ale zmíněný model Mohyly není dílo sochařské, nýbrž ruční práce žáků III. třídy měšťanské školy v Újezdě u Brna. Není bez zajímavosti, jak k němu došlo. Při jedné z přípravných schůzí pedagogického odboru školského pro VSK, vyzval mne předseda v. š. r. V. Komárek, abych s dospělejšími žáky naší školy se pokusil udělati model Mohyly míru ve větších rozměrech. Slíbil jsem, a pokus se zdařil.

Hned v nejbližší hodině ručních prací oznámil jsem žákům svěřený nám úkol, a protože jsme právě modelovali z hlíny, pustili se hoši zpmněti chutě do práce, ba do závodění, ježto nejlepší práce měla býti vystavena. Udělali více modelů, mnohé i dětsky pěkné, ale účelu žádný nevyhovoval. Rozdělil jsem proto žáky podle schopností a zorganizoval práci pro problém koncentrace Mohyly míru. Bylo potřebí i jiných prací pro tento úkol: památné kapličky, chalupy, figurky vojáků, děla a pod., jak bylo na výstavě viděti. Žáci předměty k zhotovení uloženi promysleli, objekty na vycházkách důkladně prohlédli, proměřili a načrtli. Z načrtnů je v kreslení namalovali, v měřicví propočítali rozměry ve zmenšeném měřítku, narýsovali a teprve v ručních pracích zhotovovali. Nejpodarenější výkresy, rysy a předměty byly poslány na výstavu.

K Mohyle míru vypravili jsme se s metrem, měřicími tyčemi a pásmem a na místě samém chutě měřili a kreslili, třebaže ruce za chladného podzimu záby. Profesor Slovák, dnes již zvěčnělý, ochotně nám dal svolení k návštěvě vnitřku Mohyly i musea kdykoliv a zdarma.

Žákům jsem pověděl, kterak došlo k vybudování Mohyly míru a jakým nákladem byla postavena podle návrhu prof. techniky v Praze, arch. Jos. Fanty, na místě velmi vhodném, které jest se všech stran již z dálky viděti. Zjistili jsme přesné rozměry stavby i detailů a poučil jsem žáky o materiálu, jehož bylo užito při budování Mohyly a při její výzdobě.

Po zjištění všech podrobností, kterých jsme potřebovali pro svou práci, vrátili jsme se domů a příštího dne již jsme pracovali.

Rozměry propočítali jsme všechny v poměru 1:50 a všude je dodržovali. Materiálem byl nám tvrdý slín, jehož velké kusy snadno žáci nožem řezali, dlátky a strouhákem obráběli. Pro nevzhlednost jsme později slín na hlavní práci odložili. Kostru modelu udělali

jsme ze dřeva, pobili ji pytlou a nanášeli na ni sádku. Sochy lkajících žen vyškral v sádře žák J. Nohel a rovněž zhotovil kříž na vrchol. Sochy štítonošů, aby byly stejné, vymodelovány byly hrubě z hlíny a udělána na ně klišová forma. V té odlili jsme jich mnoho a drátem vyztužili. Žáci je dlátky zdokonalovali a nejpodařenější na modelu umístili.

Černé desky měděné nahradili jsme kartonem a v kreslení bronzem žáci napsali nápisy ve všech jazycích přesně dle skutečných.

Fasádu a spoje proškrali chlapi dlátky a ocelovým kartáčem přizpůsobili kameni. Koše na flambonech urobeny jsou z drátu a provrtných náprstků. Bránu do kaple, která je kovová a zasklená, namalovali bronzem na červeném skle a věčnou lampu v kapli nahradili nastávající elektromotěří malou žárovkou, připojenou přes vypínač na suchou baterii. To bylo ohromné nadšení, když v kapli věčná lampa zazářila. U dětí způsobila tato drobnůstka značný dojem a na výstavě budila zájem mnoha dospělých víc než třeba pracně škrabaná soška. Trávník kol stavby vytukali hoši štětcem zeleně zbarvenou sádkou.

Práce trvala dosti dlouho. Když chuť k ní ochabovala, tu náhodou promítalo kino Sokola velkofilm Napoleon. O něj projevil se v obci veliký zájem. Kdekdok mluvil o Napoleonovi, vzpomínalo se bitvy u Slavkova, a to vylilo nové nadšení i do chlapců při naší práci.

Nakonec pustili se dobří kreslíři ještě do malování barevného pozadí – zapadajícího slunce s duhou míru na východě. Nedodělali ho však, protože při instalaci na výstavě nebylo možno pozadí umístiti. Své práce žáci na výstavu i sami dopravovali.

Byl tedy pokus koncentrace i s velkým modelem Mohyly míru vesměs prací žakovskou a byl jistě účelný. Vyučování na takových problémech je užitečné a zajímavé a bylo by si jen přáti takových mohutných koncentračních středů propracovati více.

Připojuji ještě zmínku: Když jsme dělali ve škole Mohyly míru jako dárek k 80. narozeninám pana presidenta T. G. Masaryka, využili jsme zkušeností a práce dřívější a model – byť v jiném měřítku – byl zhotoven hravě. Hoši se velmi těšili, když jim paní učitelka sdělila, že jejich dárek viděla na Hradčanech vystavený.

Pan učitel K. Pilný (z archivu Růženy Kuglerové)

Převzato z domopisného sborníku **Hustopečsko** vypracovanému učitelstvem okresu hustopečského za podpory okresního školního výboru v Hustopečích vydanému na oslavu desátého výročí prohlášení samostatnosti Československé republiky v roce 1928

Všechny texty sborníku napsali učitelé, což svědčí nejenom o jejich vysoké společenské úrovni, ale i o mimořádném zapojení do dění v okresu i kraji.

Co se psalo o obcích

Rychmanov

Rychmanov leží na levém břehu Cezavy, která odděluje vesnici od Újezda, při silnici vedoucí do Otnic. Má 73 domů, 326 obyvatelů české národnosti; z nich 165 náboženství českobratrského evangelického, 157 římsko – katolického, 4 bez vyznání. Obyvatelé se zaměstnávají většinou zemědělstvím; katastr měří 152 ha. Škola, katolická fara, pošta a obecní knihovna jsou v Újezdě, kde se Rychmanovští účastní též spolkového života. Obec vznikla roku 1783 ze svobodného dvora újezdského a nazvána dle tehdejšího úředníka Reichmana. Osadníci přistěhovali se do Rychmanova odjinud, zvláště však z horského okresu poličského v Čechách. Nářečí obyvatelů rychmanovských blíží se více spisovnému jazyku. Na návsi stojí obecní zvonice. Od roku 1857 mají čbr. evangelíci vlastní hřbitov a od r. 1906 vlastní kostel.

Šternov

Obec Šternov souvisí těsně s Újezdem. Jest při silnici do Žatčan. Nemá katastru, jest však od r. 1860 samostatnou. Škola, fara a obec. knihovna jsou v Újezdě. Obec vznikla r. 1786 z bývalého svobodného dvora, nazvaného „Proboštský“. Obecní pečet' má ve znaku hvězdu, odtud jméno. Na místě bývalé sýpky jest vystavěn dům a hospodářská stavení statkáře šternovského, který je též majitelem vývozu hořké vody Šternovky, již čerpá ze studní na polích „Zadní hony“, doma čistí a v lahvích vyváží. (Před válkou světovou vyvážela se „Šternovka“ i do států středomořských.) Jinak jsou obyvatelé šternovští drobní zemědělci a dělníci. Letos zřídila obec rybníček k hospodářským účelům. Míni vybudovati za finanční podpory Újezda koupaliště, čímž by vykonala záslužné dílo pro zdraví dětí i dospělých.

Újezd

Městys Újezd leží 15 km jihovýchodně od Brna, na rozhraní tří okresů: hustopečského, brněnského a vyškovského; jest nejsevernější obcí našeho okresu. Leží na pravém břehu Cezavy, pod návrším Kříby a památnou Starou horou (307 m), jimiž se končí výběžky planiny Drahanské, kterou odděluje Cezava od území Chřibů.

Již jméno dokazuje starobyloou obec; asi mezi 24 Újezdy na Moravě rozlišuje se naše městečko názvem Újezd u Sokolnic (dle stanice). V nejstarší části jsou domy seřazeny do podkovy, jak tomu bývalo u starých osad slovanských. Pověst obce čisté a úpravné měl Újezd odedávna (mlsné Hójezd). Statky selské, druhdy došky kryté, se „žundry“, jsou nyní výstavné; od nich se rozbíhají nové ulice čistých domků. Z budov vyniká nová škola, kostel s farou, sokolovna, mlýn, sladovna, lékárna; starým dojmem působí dvě bývalé lisovny vína a několik doškových chaloupek. Na kopci Kříby jest bílá kaplička sv. Antonína v románském slohu, od níž jest pěkný rozhled na vesnice do tří okresů. Uprostřed bojiště slavkovského, půl hodiny od Újezda, na Prackém kopci stojí „Mohylna míru“ (26 m vysoká), v ní kaple s hrobkou. V sousední budově restaurace a museum s památkami z bitvy slavkovské. Za jasných dnů viděti odtud nejen téměř všechna místa rozsáhlého bojiště, ale i věže a komíny brněnské a Buchlov. Do Újezda patří též dvě samoty „Stříbrná koule“ u Otnic a cihelna u Telnice, polovice sokolnického nádraží. Silnice v obci, dlážděná kostkami, jest stále oživena, zvláště k nádraží. Železniční trať Brno–Přerov dotýká se Újezda na severu a umožňuje spojení se vzdálenými končinami. Z nádraží a od újezdské zastávky dopravuje denně 6 autobusů (zvláště

dělnictvo) do Otnic, Bošovic, Hostěrádek, do Lovčiček a Dambořic. Osvětlování ulic i domů jest většinou elektrické. Pojmenování ulic dle našich velikánů i místních jmen.

Lidová mluva má typické znaky hanácké; kroj i svérázné lidové výrobky zanikají. Újezd býval obcí rolnickou; hlavní plodiny: pšenice, ječmen, řepa, brambory a kukuřice; zaniklá odvětví vinařství a rybníkářství. Blízkost Brna působí, že mnoho obyvatelstva nalézá zaměstnání v brněnských továrnách a závodech. Na podzim též při dobývání a zpracování řepy v sokol. cukrovaře. Místní průmyslové závody: sladovna (od r. 1873) zpracovává ročně až 70.000 q ječmene; slad prodává se za hranice, hlavně do Německa, Anglie, Japonska a Jižní Ameriky. V kampani zaměstnává se 100 dělníků hlavně z Újezda. Pro obecní pokladnu jest tento průmyslový podnik velkým zdrojem příjmů. Ve mlýně může se semlít denně i 1 vagon obilí; v kruhovce se vyrobí denně až 10.000 cihel. Velkouzenářství R. Vymazala zpracuje ročně na 257.769 kg masa. Vývoz hořké minerální vody „Šaratica“, již čerpají i na polích zdejšího katastru, má nyní skladiště v Újezdě vedle sladovny; vyváží ročně tisíce lahví do celého světa.

Řemesel a různých živností jest v Újezdě 98. Vystěhovalci odjíždějí nejvíce do Ameriky: v Severní (6 rodin), v Jižní 4 obc.; v Africe v Habeši 2.

Výroční trhy v únoru a srpnu bývají živé; letos budou zavedeny měsíční trhy na vepřový dobytek, seno, slámu a jiné; též místní obchod jest čilý.

O školství má obec péči. Obecná škola připomíná se již od r. 1700; má nyní 5 tříd s pobočkou. Dvě třídy jsou umístěny ve školní budově Komenského, kde jest též od r. 1906 dvojtřídní živnostenská škola pokračovací. Ve věčné paměti občanů jest působení správců obecné školy, nadučitele Čenka Čermáka (v letech 1879-1903) a řídícího učitele Gabriela Richtra (1903-1923). Nynějším správcem obecné školy jest Roman Chrást, který působí v Újezdě 33 rok. Nová budova školní postavena byla v roce 1909 a nazvána Masarykovou. Jsou v ní 4 třídy obecné a 5 tříd měšťanských. Měšťanská škola jest v Újezdě od r. 1912. Prvním jejím ředitelem po 15 let až do roku loňského byl Bohumír Preininger, známý pracovník na poli učitelské organisace. Dnes však již obě budovy nedostačují a obec připravuje se na přístavbu nebo stavbu obvodové měšťanské školy. O vzdělání lidu pečuje Jiráskova obecní knihovna (800 svazků knih) a četné spolky: a) vzdělávací: Sokol (1905), Orel (1919) mají vlastní tělocvičny (v sokolovně cvičí škola, je zde též kino), Fed. dělnická jednota, hasiči (1888), Odbočka legionářů (r. 1920), Řemeslnická beseda (1902), Volná myšlenka (1921) a Národní jednota; b) podpůrné: Pohřební spolek r. 1873; c) 2 hospodářské; d) spolky politických stran. Přijímacích radiových stanic jest přes 100.

V Újezdě jest poštovní, telegrafní a telefonní úřad, četnická stanice, 2 lékáři, zubní technik, lékárna, poradna pro matky a kojení.

Kostel je v Újezdě od r. 1300. Dnešní budova katolického kostela byla vystavěna v l. 1845-1847. Duchovní správu vedl po 40 let kanovník Dr. K. Beránek, nyní od r. 1909 P. Frant. Bébar.

Jest zde též místní výbor starších církve československé. Věci peněžní obstarávají: Občanská záložna, Raiffeisenka, Kontribučenská záložna.

Na polích „Zadní hony“ jsou studny hořké vody „Šternovky“ a „Šaratica“. V močálech vyskytli se vzácní koryšři lupenožky a žabronožky. V cihlářské hlině kosti mamutí, na Staré hoře v třetihorním vápenci četné zbytky mořského živočišstva; třetihorní písky obsahují zuby žraločí. V písečnicích hnízdí břehule. Na Staré hoře roste vzácný kosatec a jiná květena, jež bývá vyhledávána brněnskými odborníky. Též rostliny slanomilné (halofyty) jsou pamětihodné.

Nálezy popelnic a skrčených koster v Újezdě jsou důkazy pravěkého osídlení. První zmínky o vesnici Újezdě jsou z r. 1131. Ač vrchnost se častěji střídala, náležela nejdéle arcibiskupství olomouckému, od r. 1864 brněnskému. V okolí bylo 5 velikých rybníků, z nichž byl Újezdský největší; byl vypuštěn r. 1770. Dne 2. prosince 1805 byla svedena bitva „trojčísaršská“, spojenců ruských a rakouských s vojskem Napoleonovým, také na území újezdském. První dělová rána vyšla u kaple sv. Antonína, kde byl oddíl rakouského vojska a střelba skončila se v hodinách odpoledních též na našem území. Vítězný Napoleon, dobyt výšin Prackých, pozoroval od kaple sv. Antonína zmatené řady prchajících Rusů a Rakušanů. Za vpádu Prusů r. 1866 zemřelo mnoho lidí choleroou. Živelní pohromy připomínají se v roce 1889 (veliké krupobití) a r. 1882 (průtrž mračen s povodní). Světové války zúčastnilo se 495 mužů, zemřelo 48, nezvestných 14, zajato bylo

55, z nich 28 legionářů, 2 padlí v Rusku. Na bojiště slavkovské přichází mnoho turistů, mezi nimi četní cizinci z různých končin Evropy. Tak zaznamenána jest v Újezdě návštěva potomního presidenta francouzské republiky Thierse. V červnu r. 1924 vítali jsme v našem kraji p. presidenta T. G. Masaryka. Obec má založené a řádně vedené obecní (od r. 1747) a školní kroniky.

V majetku obce jest kromě budov i pole ve výměře 34 ha. Přírážky v posledních letech byly velmi vysoké 500%, ale obec jest při značných investicích (silnice, elektrisace) téměř bez dluhů. Kulturním potřebám přeje. Náklady místní školní rady, které v posledních letech činily průměrně ročně 40.000 Kč, jsou povolovány ochotně bez námitek.

Městys Újezd (od r. 1909) vzrůstá každým rokem; stavějí se nové ulice. Obyvatelstvo od r. 1890 se téměř zdvojnásobilo (1247 – nyní 2070). Pokročilé rolnictvo užívá hojně strojů; všechny pozemky jsou již odvodněny, což umožněno hlavně regulací Cezavy. Jí však byly zničeny všechny stromy a keře na březích a náš kraj stal se jednotvárnějším. Blížkost Brna působí však, že zemědělská obec znenáhla se mění v průmyslovou (téměř 48% dělnictva). Denní styk s Brnem působí též na vzdělání a duševní vývoj obyvatelstva.

Informace převzata ze statistických údajů o našem městě z r. 1928. Je nutno si uvědomit, že Újezd u Brna byl v r. 1928 ještě dělen do 3 vesnic – Šternov, Rychmanov, Újezd. Zvyšující se počet domů v r. 1780, 1919 a 1927 svědčí o úzasném rozvoji.

	1780	1919	1927
Újezd	92	355	456
Rychmanov	49	69	81
Šternov	34	57	58
Celkem	175	481	585

Po požáru nejstarší školy v Újezdě u Brna se učilo v této budově na Šternově

Školní rok 1899-1900 (z archivu Evy Máčové)

Jedna z nejstarších dochovaných fotografií žáků školy, cca 100 let stará (z archivu Boženy Vymazalové)

*Svěcení školy v roce 1909
(z archivu Luboše Murice)*

*III. třída - měšťanská škola,
foceno v roce 1925
(z archivu Františka Murice)*

Žáci obecné školy v Újezdě
 pod protektorátem místní školní rady a představenstev obcí
 se svolením c. k. okr. školní rady v Hustopečích a spolku „Máje“ v Praze
 sehrají v neděli dne 28. ledna

 v sále u Matoušků
Honza v zakletém zámku.
 Pohádka o 4 dějstvích od V. B. Plumlovské.

Osoby:

Otec.
 Marka.
 Honza, jejich syn.
 Marta, služka
 Sousedka.
 Toník, výrostek.
 Hrabě.
 Havran, vysloužilý voják.
 Hostinský.
 Baruška, jeho schovanka.
 Vašek, její sestřička.
 Matěj, její hoši.
 Sovová, starší žena.
 Duch hradi.

Několik sousedů, hochů a děvčát. — Družina hraběte.
 — Trpaslíci. — Dívčiči.

Začátek přesně o 7. hod. večer.

Vstupné: I místo K 1'22, II. 82 h, k stání 42 h.

Čistý výnos ve prospěch České zemské komise pro ochranu mládeže opuštěné v markrabství moravském.

V sobotu bude představení pro děti zdarma.
 V neděli jen pro dospělé.

*Pozvánka na divadlo
 (z archivu Věry Růžičkové)*

*Školní divadlo
 (z archivu Marie Pecanové)*

Rozloučení s panem ředitelem Mervartem v roce 1938 (z archivu Luboše Murice)

1. třída, šk. rok 1939/1940 (ročník 1933), uprostřed paní Anna Cabejšková a ředitel František Navrátil (z archivu Hany Lepaříkové)

Rok 1946 (z archivu Luboše Murice)

Pěvecký sbor školy, školní rok 1947/1948, uprostřed učitel Miroslav Boris a ředitelka školy Adéla Staňková (z archivu Luboše Murice)

*Dívčí třída 4. B (ročník 1935),
měštánská škola 25.6. 1950
(z archivu Marty Vladíkové)
Učitelé: v prostřední řadě zleva první
pan učitel S. Štroblik na druhém
konci pan učitel L. Kučera.
V první řadě zleva dole pan B. Jánoš,
dále pět žákyně a pak paní učitelka
Ambrožová, paní učitelka M. Jakub-
cová, paní ředitelka A. Staňková,
B. Klimešová roz. Pohanková,
V. Greplová dále 4 žákyně, pan učitel
V. Valíček, páter F. Pazderka*

*Chlapecká třída 4. A třída
(ročník 1935),
měštánská škola 25. 6. 1950
(z archivu Marty Vladíkové)
Učitelé: zleva v první řadě
B. Jánoš, páter F. Pazderka, V. Valíček,
M. Jakubcová, paní ředitelka
A. Staňková, paní učitelka B. Klimešová
roz. Pohanková, V. Greplová,
pan učitel S. Štroblik, L. Kučera*

*Setkání po 50ti letech,
ročník 1935
(z archivu Marty Vladíkové)*

Rok 1954 (z archivu Jany Bílkové)

Třída 3. A, školní rok 1960–1961 (z archivu paní učitelky Anežky Žalkovské)

*Třída 4. A, školní rok 1961-1962
(z archivu paní učitelky
Anežky Žalkovské)*

*Třída I. B, školní rok 1970-1971
(z archivu Mileny Prchalové
a Ireny Tokošové)*

*Třída II. B, školní rok 1971-1972
(z archivu Mileny Prchalové
a Ireny Tokošové)*

*Třída 9. B, školní rok 1970-1971
(z archivu Luboše Murice)*

*Ruční práce, rok 1925
(z archivu Marie Šponerové)*

*Vaření
- paní učitelka Zdenka Kotasová
a paní ředitelka Adéla Staňková,
školní rok 1947-1948
(z archivu Luboše Murice)*

*Škola na jedné z dochovaných maleb
(z archivu paní učitelky Anežky Žalkovské)*

*Všichni učitelé ZŠ včetně
pana ředitele K. Pilného, cca 1940
(z archivu Anny Mityskové)*

Země: Morava, Školní okres: *Uherské* Školní rok 1917/18 Číslo: *3*

PROPOUŠTĚCÍ VYSVĚDČENÍ.

Dobráková Pavlína
 narozená dne *23. června 1904* v *Ujezdě*
 na *Moravě* náboženství katolického, chodila do školy obecné
 od *1. září 1910* do *23. června 1918* naposled jako žákyně
 v *Ujezdě* oddělení *žilní* třídní veřejné *základní* školy
 obecné v *Ujezdě* a dostala při něm propuštění
 s poukáním školní násladující známky:
 Mnozí: *chvalitební*
 Němci: *vyhovující*

Prospech v jednotlivých předmětech učebních:

V náboženství	<i>velmi dobrý</i>
ve čtení	<i>velmi dobrý</i>
a psaní	<i>velmi dobrý</i>
a jazyku spisovném	<i>dobry</i>
a počtech a měřicím nástrojem	<i>velmi dobrý</i>
a přirodozpytu	<i>velmi dobrý</i>
a přirodozpytu	<i>dobry</i>
a zeměpisu a věděpisu	<i>velmi dobrý</i>
a kreslení	<i>dobry</i>
ve zpěvu	<i>velmi dobrý</i>
a tlocení	<i>velmi dobrý</i>
a ženských ručních pracích	<i>velmi dobrý</i>
a předmětech nepovinných	
a jazyku německém	
a jazyku francouzském	

Věští díl prací písemných provedl: *velmi uspokojivě*
 Žákyně tato: *vyhovuje* požadováním říšského zákona o školách obecních
 a propouští se proto tímto vysvědčením ze školy.
 Správa obecné školy *žilní třídní*
 v *Ujezdě* dne *23. června 1918*

Gabriel Richter, učitel školy
Josef Šindilková, školní zřizovatelka

Stupnice známek:

Vysvědčení
(z archivu Marie Horákové)

CESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA
 VŠEOBECNÁ ŽIVNOSTENSKÁ POKRACOVACÍ ŠKOLA
Ujezdě
 Čís. list. *4* První školka podle zřízení č. 141, čl. 10
 ze dne 5. srpna 1901, §. 313.

Vysvědčení na odchodnou.

Jesovefa Šindilková
 narozená dne *12. února 1911* v *Uherském Brodě*
 v rodičích *Antonínovi Šindilkovi* a *Marie Šindilkové*
 v *Ujezdě* navštěvovala dvojtřídní všeobecnou
 živnostenskou pokračovací školu od *1. října 1917*
 do *23. června 1918* a byla takto posouzena:
 Chování: *dobře* (čestně)

Předmět	Prospech
Technické kreslení (průmyslové, odlevo kreslení)	<i>vyhovující</i>
Hospodářské nauky (přeměny, odlevo poty a kreslení, odlevo osada, střední hospodářství)	<i>vyhovující</i>
Vědební učba (učba chemická a technická, učba fyzikální a optická, učba technická a hospodářská)	<i>vyhovující</i>
Zdravotnictví	<i>vyhovující</i>

Počet zameškaných hodin: *36* z nichž neomluveno: *—*
 v *Ujezdě* dne *23. června 1918*

H. Pátek, učitel školy
Josef Šindilková, školní zřizovatelka

Č. 4214 1918 — 2-1366

Vysvědčení
(z archivu Jany Bílkové)

Sraz čtyřicátníků 12. 9. 1992 (z archivu paní učitelky Anežky Žalkovské)

Učitelský sbor ve školním roce 1995–1996 (z archivu paní učitelky Anežky Žalkovské)

Škola pořádá slet čarodějnic – 2008 (foto Ing. Pavel Petlák)

Školní děti s četníky z „Četnických humoresek“ (foto Ing. Pavel Petlák)

*Euronávštěva
(foto Ing. Pavel Petlák)*

*Předávání pastelkovného
(foto Ing. Pavel Petlák)*

*Prvníáčci s rodiči první den školy
(foto Ing. Pavel Petlák)*

Na závěr

Byl jsem požádán autory sborníku, abych se vyjádřil k 100. výročí naší školy, kde jsem byl od roku 1967 učitelem a na závěr mého působení taktéž zástupcem ředitele.

Dnes se ze svého rodinného domu dívám oknem na naši školu, v níž jsem prožil chlapecká léta. V roce 1977 jsem se oženil se svou chotí, která od roku 1975 byla v této škole také učitelkou. Můj život je se školou úzce spjat. Co jí popřát k stým narozeninám? Hodně žáků, kvalitní učitele, výuku, která nebude pouhým memorováním, ale i přípravou do života. Nové paní ředitelce přeji spoustu trpělivosti, moudrosti, velkorysosti. Bez toho se neobejde. Je zapotřebí poděkovat také vedení města, které každý rok investuje nemalou finanční částku, aby škola nepřipomínala čas svého zrození, ale aby se rozvíjela s postupem vědy, s postupem poznání.

Pan starosta Hradil mě donutil, abych vybral ze svého archivu pár fotodokumentů. A tak je přidávám, aby ta, co už v paměti nezůstává, bylo zachováno pro budoucí, kteří si tento almanach prolustují a pochopí, že 100 let školy je bezpochyby formováním celého města Újezda u Brna. Kde by bylo město, kdyby nemělo své školní dějiny.

Mgr. Jaroslav Fabín

Zahájení 3. etapy výstavby školy

Asanace starého zdiva školy

Práce ve školních dílnách

Děti na vycházce